HLAS NÁRODA

"Vy representujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorni!
Ten svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) I. — Číslo (No.) 17. | Sobota (Saturday) 24. dubna (April) 1976 | Cena 25 centů

Tvůj skvělý příklad obětavosti a odhodlanosti, s jakou jsi bojoval proti bludu a nepravosti, ty, skvostný drahokame v koruně českých oslavenců, svatý Vojtěše, buď nám vzorem, kdykoliv na nás bude narážeti klam a hřích v jakékoliv podobě.

Tvá andělská trpělivost naplň nás, kdykoli ruka Páně bude zkoušeti naši sílu.

Veden jsa nejšlechetnější snahou, horlivě a s nasazením veškerých svých sil pečoval jsi o blaho a spásu duší svých oveček a nevděk nejčernější byl tobě odměnou. Nebylo porozuměno tvému vznešenému srdci, a tys odešel, zarmoucen v hlubokosti své duše, ze středu těch, kteréž jsi tak nevýslovně miloval.

O buďiž nám, svatý náš patrone, přímluvcem laskavým u Boha všemohoucího, aby odvrátil od vlasti naší veškeré zlo, které by v podobě nemoci, hladu, bezbožnosti, rodinných svárů, nečesti, lakomství a závisti zničilo kvetoucí její tvář, abychom jeho řízením a podle tvého svatého příkladu jen mír a pokoj pěstovali a šířili.

Tvůj strážný duch nechť dlí nad našimi hlavami a ruka tvá nechť žehná nám i budoucím. Amen.

Václav Beneš Třebízský

ENGLISH SECTION INSIDE

Francii hrozí sociální nepokoje

Paříž. — Po dvou letech vlády bez velkých problémů nastala i pro francouzského presidenta doba neúspěchů a osobních zklamání. Jeho ideální obraz společnosti, horlivě provádějící potřebné reformy, jejíž velká většina by ho následovala v jeho "pokrokovém liberalismu", se rozplynul jako pára. Vnitřní francouzská obleva se nedostavila. Naopak mnohé náznaky budí předtuchu, že Francie žije v předvečeru sociální a možná i politické krize. Dnes už nekritizuje presidenta pouze levicová oposice lidové fronty, nýbrž i ty kruhy voličstva, které doposud podporovaly vládní koalici.

Mohlo by se říci, že president Giscard d'Estaing se snažil všem vyhovět a nikomu neškodit, a nakonec — jako všichni liberálové — si "sedl mezi dvě židle". Vnějšímu pozorovateli se dnešní neutěšený stav věci ve Francii zdá těžko vysvětlitelným. Francie zůstává po Německé spolkové republice nejmocnější průmyslovou zemí Evropského společenství. Je čtvrtou obchodní velmocí světa. Nejposlednější indexové údaje ukazují, že hospodářský rozmach Francie je silnější a rychlejší, než se i ti největší optimisté odvažovali předvídat.

Doprovodní okolnosti hospodářské obrody však přivádějí presidenta a jeho vládu do stále rostoucích potíží. Stará opomenutí francouzské společenské a sociální politiky najednou přicházejí do popředí. Pátá republika se nikdy nepokusila obrodit zastaralé sociální poměry. Žádná s Francií srovnatelná evropská průmyslová země si nedovoluje mít vztahy mezi zaměstnanci a zaměstnavateli tak zatížené ideologiemi, předsudky a pocity méněcennosti. Každoročně Francouzi doplácejí na bilionové ztráty, způsobené chybnými rozhodnutími hrdých soukromých nebo státem placených monarchů-podnikatelů jakož i krátkozrakými protichůdnými reakcemi zaslepených funkcionářů pracovních unií. Neúspěch projektu Concorde a úpadek hodinářských podniků Lip jsou ukázky toho, jak pařížská vláda ve své hospodářské, společenské a sociální politice osudně vždycky jde směrem nejmenšího odporu. Tyto a podobné případy rovněž vysvětlují, proč president Giscard nemůže proti egoistickým zájmům podnikatelů a pracovních unií prosadit vhodnější politiku mezd a cen: staré třídní a kastové zájmy jsou ve Francii silnější než je touha po reformách, které by šly až na kořeny tradiční společnosti.

Akutní nebezpečí krize přichází Francii z toho, že se neví, jak se v právě začínající konjunktuře zachová milion francouzských nezaměstnaných. Už dnes je totiž vidi-

(Pokračování na str. 5.)

telné, že podniky se budou všemi možnými způsoby snažit zabránit přijímání nových pracovních sil. Zatím co za velké hospodářské krize nebylo nejmenšího nebezpečí sociálního neklidu, dnes je jak vládě tak i její oposici jasné, že v současné době hospodářského rozmachu pohotovost dělníků vyjít na ulici je větší než byla kdy jindy. President Giscard se musí obávat, že přílišná povolnost zaměstnavatelů vůči požadavkům vyšších mezd nevyhnutelně zpomalí hospodářský rozmach. Je však nutno přiznat, že obě největší pracovní unie, ačkoliv jsou režimu nepřátelské, jsou proti stávkám velkého rozsahu, protože by pokazily stále rostoucí šance lidové fronty. Pracovní unie však jsou vystaveny nátlaku zdola a riziku, že budou ovlivněny nekontrolovatelnými agitátory uvnitř podniků. Giscard je vystaven nebezpečí, že zaměstnavatelé ho nechají na holičkách, protože v dnešní době se spíše smíří s inflačním zvyšováním mezd než se stávkami.

Nepodaří-li se Francii zajistit nový vzrůst hospodářského blahobytu a schopnosti soutěžení na světových trzích, pak je málo naděje, že při volbách v roce 1978 Giscard zvítězí. Od národní fronty nemůže Giscard už čekat žádné ústupky. Za těchto okolností se ze zdánlivě podřadného pracovního konfliktu může vyvinout velká sociální krize. Politická krize by pak následovala v zápětí, protože dělnické masy by si rázem uvědomily, že Giscard sice mnoho mluvil o reformách, že však Francie se doposud změnila jen málo.

Dojde v Itálii k "historickému kompromisu" s komunisty?

Řím. — V Itálii nyní dojde k vážným rozhodnutím. Věci nemohou nadále zůstat tak, jak se dnes mají. Dnešní slabá vláda by měla účinně bojovat proti postupujícímu hospodářskému úpadku, znovu posílit státní autoritu a nalézt řešení různých sociálních problémů; splnění tohoto očekávání však je, jak se zdá, nad její síly. Tak se nezadržitelně šíří přesvědčení, že nemá smyslu očekávat zázraky a "packat věci" až do příštího roku. Různé politické tábory pozvolna proniká názor, že nejlépe by bylo už letos zorganizovat nové volby. V příštích týdnech bude tato myšlenka asi zrát.

Zejména levicové strany požadují nové volby. Socialisté původně chtěli uspíšit pád slabé vlády ministerského předsedy Moro k vůli nekompromisnímu zápornému postoji křesťansko-demokratické strany vůči dovolení potratů. Tato strana nemůže dát svůj souhlas k návrhu zákona, který je v tak přímém rozporu s křesťanskou morálkou. Nakonec však, jak se zdá, socialisté začínají pochybovat o tom, že problém potratu je vhodným důvodem k pádu vlády Moro, k rozpuštění parlamentu a k zorganizování nových voleb.

Proto dnes už socialistická strana Itálie nemluví mnoho o potratu, nýbrž spíše o utvoření vlády, ve které by byly zastoupeny "všechny demokratické síly". Tato vláda by pak připravila velmi naléhavý program boje proti hospodářské ruině země podle socialisticko-komunistického vzoru. Nebude-li křesťansko-demokratická strana chtít přistoupit na tento požadavek levicových stran, pak se vystaví nebezpečí, že k svému velkému neprospěchu bude obviňována z nezodpovědnosti, a to zejména v předvolební kampani.

— Křesťansko-demokratická strana si je vědoma toho, že si už nemůže dovolit taktické průtahy, a že udeřila hodina, aby se rozhodla. Přijme-li požadavky levicových stran — což se zdá málo pravděpodobným — pak se prakticky rozhodne pro "historický kompromis" a připustí komunisty k účasti ve vládě a ke spoluzodpovědnosti. Všechno půjde jen pozvolna a bezbolestně; komunistická strana Itálie totiž dává přednost této metodě před radikálními změnami, které by asi vyvolaly ostré nepříznivé reakce doma i v zahraničí.

Jedinou alternativou k tomu jsou okamžité nové volby. Tyto však rovněž v sobě chovají velké riziko. Zvítězí-li v nich levice, pak "historický kompromis" nebo dokonce i lidová fronta budou čekat přímo přede dveřmi. Nelze se tedy divit tomu, že křesťansko-demokratická strana Itálie je dnes ve velkých rozpacích. Obává se totiž, že tentokrát se jí už nepodaří zabránit "historickému kompromisu", který by pak mohl vést ke zkomunisování Itálie.

106. KONCERT LYRY SE BLÍŽÍ

LYRA je ve finálních přípravách svého 106-tého výročního koncertu. Br. prof. Fr. KUBINA věnoval opět celý rok pilné práce s nacvičováním sborů. Tento náš proslulý hudební genius cítí ve svém srdci, že má nejen uměleckou, ale i vlasteneckou povinnost vůči našemu národu v exilu a jeho bohaté kultuře. Vždyť více než půl století oře hlubokou hrázdu na roli národa dědičné.

Letošní koncert bude novým důkazem, že LYRA ještě neumřela, jak se myslelo, nýbrž že žije dále svým plodným životem. Zejména, když nyní byla posílena několika vzácnými zpěváky: Bratřími: Ivičičem, Balašem a Rudy Korošecem v důležitém druhém basovém sboru, br. Edou Vokřálem v prvním tenoru a br. Přemyslem Soukalem v druhém tenoru, což bylo velikým povzbuzením po nenahraditelných ztrátách bratří: Fr. Krajčoviče, Henry J. Samce, Václava Kulhánka, Dana Zemana a Pavla Svačiny, kteří nám onemocněli, a po ztrátách, které v našich řadách natropila neúprosná smrt. Vždyť i v minulém měsíci přetrhla nit životů našich obětavých pěvců br. Břetislava Vaňka a br. Jamese J. Vondrušky. Želíme v nich netoliko výtečné zpěváky, nýbrž i muže vzácné poctivosti, lásky a obětavosti a nad jiné milé kolegy. S oběma jsme se rozloučili tradičním zazpíváním oblíbených písní. Čest budiž jejich vzácné památce!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

K VOLBÁM V PORTUGALSKU A K SITUACI V ATLANTICKÉM SPOLEČENSTVÍ

Zemřelý kolumnista Walter Lippmann, označovaný často za "největšího politického myslitele Ameriky ve 20. století" — se kdysi vyjádřil v tom smyslu, že "účelem zprávy má být ohlášení události". Touto zásadou se ve Sloupku často řídíme. Z posledních příkladů lze uvést článek o situaci ve Velké Británii v čase voleb nového premiéra, který tam plní funkci našeho presidenta (HN 27. března), nebo informaci ke sjezdu komunistické strany Československa (HN 10. dubna), který teď právě skončil a k jehož některým zajímavostem se vrátím, jakmile budou ověřeny . . . Ze stejného důvodu jsou dnes na prvním místě

volby v Portugalsku.

Jsou ohlášeny na neděli 25. dubna a nikoliv neprávem se považují za událost důležitou ne jen pro zemi samu. Na den — přesně před dvěma roky — 25. dubna 1974 — došlo v Portugalsku k vojenskému převratu, který ukončil téměř půlstoletou samovládu Antonio de Oliveira Salazara a jeho nástupce Marcela Caetano. Nový režim takzvaného "Hnutí ozbrojených sil" sliboval demokracii, ve skutečnosti však uvolnil cestu komunistickému radikalismu. Znárodňovalo se, zestátňovalo, "rozdělovala" se půda; odborářské svazy (unie) se "sjednotily" k podpoře komunistické strany, jejíž stoupenci si v krátké době téměř zmonopolizovali tisk, rozhlas a televizi. Do Portugalska začaly proudit "delegace" ze Sovětského svazu a jeho politických satelitů. Komunisté dostali ve volbách v dubnu 1975 sice jen necelých 13 procent hlasů — ale počínali si již jako páni země, ukázali pravou tvář. Jejich vůdce Alvaro Cunhal prohlásil: "Komunisté nepřijímají pravidla volební hry!" Vývoj v Portugalsku takřka přes noc předvedl, jaké nebezpečí hrozí evropským demokraciím a také Atlantickému obrannému společenství. —

Tlak komunistů a činy některých jimi ovládaných členů vládnoucí vojenské junty — (návštěvník Kuby, plukovník a pak generál Otelo Saraiva de Carvalho, velitel bezpečnostních orgánů, se již předem vydával za portugalského Castra) — vyvolaly však protitlak demokratických sil země. Katolíci, socialisté a liberálové, jejich hlavní složky daly účinně najevo, že se nehodlají poddat. V září loňského roku se novým ministerským předsedou stal generál Pinheiro de Azevedo, který zastavil postup radikálů. V druhé polovině listopadu se pokusili získat moc pučem, který byl loajálními jednotkami armády dne 25. listopadu potlačen. Komunisté popírají, že by se byli podíleli na jeho přípravách, ale je jasné, že v nich prsty měli.

Vypsání dubnových voleb začátkem tohoto roku se hodnotilo jako odvážný čin demokratických složek politického života v Portugalsku, jako důkaz důvěry ve zralost voličů, prošlých zkušenostmi uplynulých dvou let. Volby mají ukončit vládu "Hnutí ozbrojených sil" nový parlament má vypracovat demokratickou ústavu a za dva měsíce zvolit nového presidenta republiky.

Komunistická strana, která prý má podle vlastních údajů "přes sto tisíc členů", se na volby připravovala v polovině března "celostátní konferencí", jíž předcházela cesta jejího vůdce Cunhala do Prahy a Moskvy, za jugoslávským Titem a do bulharské Sofie. V rozhovoru s novináři v Praze dne 16. února Cunhal prohlásil, že "prvním a hlavním cílem komunistů je obrana demokratických svobod (!!!), zabránění návratu fašismu". Dodal, že "v Portugalsku není možné hájit demokratické svobody, aniž nebudou uhájeny vymoženosti revoluce". Protože tyto "vymoženosti" jsou voličům sdostatek známy, očekává se, že je ocení nejvýše 10 procenty hlasů. Nejsilnější stranou — říkalo se v předvečer voleb — budou prý demokratičtí socialisté, kteří každou spolupráci s komunisty rázně odmítli.

Uvidíme.

Situace v NATO

Vývoj v Portugalsku bezesporu zapůsobil nejen na demokratické Evropany a zbystřil čivy (nervy) Washingtonu, ale vykonal svoje — i pokud jde o komunisty Francie a Itálie. Ti se nyní snaží seč mohou, aby se doma i v zahraničí představili coby "opravdoví" partneři v dosažení poctivých reforem a nikoliv jako stoupenci revolucí. Zauvažujeme si o této otázce někdy jindy. Dnes pokládáme za nejdůležitější, že ony tři jmenované státy jsou členy "North Atlantic Treaty Organization", NATO, po česku Atlantického společenství. Jak se takové politické otřesy projevují v jeho struktuře? Co lze očekávat od budoucnosti?

Základem následujících poznámek je úvaha západoněmeckého generála Johannese Steinhoffa, jenž před nedávným odchodem do penze byl členem nejužšího vedení NATO v Evropě a o věci tedy něco ví. Jeho zjištění a názory jsem doplnil posledními zprávami z tisku. —

Rádo se argumentuje, že dva státy NATO měly již komunisty ve vládě: Island a Portugalsko a "nic se nestalo". Poukaz na takovou skutečnost má slabiny. Islandské a portugalské vojenské základny mají sice nemalý význam — především pro Spojené státy — ale v krajním případě nejsou nepostradatelné. Navíc pak se ukazuje, že politicky zůstávají režimy obou zemí na půdě NATO. Jeho podstatu mnohem více ohrožuje situace v **Itálii**, která je velmocí Středomoří. Strategická poloha země a vojenský potenciál jsou sotva odmyslitelným příspěvkem k obraně Evropy.

Na jaře příštího roku se v Itálii mají konat volby a je velmi dobře možné, že komunisté získají další hlasy — a klíčové pozice ve vládě. V jejich tiskovém orgánu L'UNITA jsme se letos v dubnu mohli dočíst, že "nemohou přijmout Atlantické společenství v jeho dnešní podobě". Na únorovém sjezdu sovětských komunistů v Moskvě byl generální tajemník KS Itálie Enrico Berlinguer ve svém projevu — (mezi svými) — ještě jasnější: Itálie prý nebude "letadlovou lodí Spojených států", jimž je NATO podle názoru komunistů "nástrojem vměšování do záležitostí Západní Evropy". —

Tyto protiamerické tóny zaslechl i Washington, dokonce i kongres. Dne 26. března bylo dohodou s Tureckem dosaženo znovuotevření 26 amerických základen, což nás bude stát asi jeden bilion dolarů ročně. A 15. dubna si U.S.A. vykoupily za 750 milionů dolarů přístup k námořním, leteckým a komunikačním bázím v Řecku. Před rokem — (přesně před 14 měsíci) — by to bývalo poplatníky stálo mnohem méně, ale tehdy se naši kongresmani "pohoršovali" nad řecko-tureckým sporem o promoskevský Cypr pana Makariose a bezmyšlenkovitě vyhlašovali různá "embarga", zákazy vojenské pomoci oběma zemím . . .

Vraťme se ale k NATO. V jihovýchodním cípu Evropy se tedy situace zlepšila. Francie zůstává dále členem bez úvazku dát k dispozici své armády — tak si to svého času vymyslel de Gaulle. Norsko a Dánsko nedovolují posádky jiných států. V Evropě plní tedy plně povinnosti člena obranného Atlantického společenství vlastně jen Německá Spolková republika — a velké naděje pro posílení účinnosti NATO se vkládají v možnou spoluúčast Španělska. Obrázek, který mnoho radosti nevyvolává. Bylo by však nesprávné, abychom se poddali nějakým poraženeckým náladám či chuti stáhnout se do izolace, chuti, o níž tu a tam slyšíme. Takové nerůžové situace — podobně, jako se často stává v životě jednotlivce — musí naopak zpevnit odhodlání postavit si širší a pevnější cestu do budoucnosti. Ukazuje se to třeba v popsaném případě Portugalska. A v historii je takových dobrých příkladů odhodlané a zdárné vůle ještě víc.

J. Netik

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, exilu a potřebám našich drahých doma.

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU.

VYDÁVÁ:
"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
S REDAKČNÍM KRUHEM.

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v U.S.A. $15.00.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois.

April 24, 1976 — Vol. I, No. 17

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE

a třeba i začátečníky v obrábění kovu: pozorné snaživé rádi zaučíme.

Denní směna — Dobrý plat Jižní strana Chicaga.

Volejte: 737-8000

Žádejte mluvit s "John".

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY REALTY"
5838 W. CERMAK RD.
CICERO, ILL. 60650
MLS 863-8710

Sbor Sokol Orel
srdečně zve své členy a příznivce na
VÝROČNÍ STOLECKOVOU ZÁBAVU
v neděli 25. dubna 1976
Začátek 3:00 P.M.
Školní místnosti
P.M.U.P.
328 East 62 Street
NEW YORK CITY

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora a *Jaromír Hrábek*, majitelé

"Jaro je tady, slyšet je všady"!
že: Největší výběr záclon, draperií do kuchyně, obýváků a ložnic mají u Ondrušů!
Přes 900 pokrývek, dek, prostěradel
v souborech do ložnic a koupelen.
Šijeme draperie na míru;
výběr přes 3 tisíce vzorů!
Přineste míru oken svého bytu.
Sklad hotových dek a polštářů
z importovaného husího peří.
Nechcete-li kupovat nové, protože ty Vaše dosavadní jsou ještě z maminčiny výbavy, přineste je, my Vám je přešijeme v naší dílně k vaší úplné spokojenosti. My Vám je nové uděláme. Máme 41-letou zkušenost.
Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán. NAVŠTIVTE NÁS!
Ondrus & Son
6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois
Šikmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner.

Drobné zprávy

Washington. — Podle zpráv americké tajné služby ve východoafrické zemi Mozambiku, bývalé portugalské kolonii, 18 sovětských specialistů trénuje rhodéské černošské guerily na boj proti bělošské menšině v jejich zemi. Rovněž tam je přítomno asi 100 Kubánců. Podle odhadů je v Mozambiku v pohotovosti asi 2.000 rhodéských guerilů a v Zambii jich je dalších 600.

• • •

Washington. — V posledním roce klesla americká poptávka po energii o 2.5 procenta. Je to po prvé od konce druhé světové války, že se ve Spojených státech dva roky za sebou spotřeba energie zmenšila. Důvody tohoto faktu jsou vysoké ceny oleje, poměrně mírná zima, hospodářská recese a různá úsporná opatření.

• • •

Chicago. — Poštovní autority varují před účastí na řetězové dopisní akci, ve které se mimo jiné žádá, aby každý účastník poslal dva dolary na první z pěti adres, uvedených na poštovní kartě, a aby napsal své jméno na konci uvedených jmen. Ve skutečnosti při podobných akcích je výhercem pouze ten, kdo je začal.

• • •

New York. — Podle zprávy novin "New York Times" už v prosinci 1975 tajemník Kissinger při jedné konferenci amerických velvyslanců v Evropě pronesl varování, že kdyby komunisté byli účastni ve vládě západoevropských zemí, severoatlantický pakt NATO by tím prakticky vzal za své a Spojené státy by byly isolovány.

• • •

Řím. — Italští socialisté hrozili, že donutí křesťansko-demokratickou vládu k rezignaci k vůli problému potratu, takže potom bude nutno konat předčasně volby, po kterých by asi musila být komunistům svěřena role ve vládě. Spojené státy se s rozhodností staví proti tomu, aby komunistům byla tato role svěřována, a to k vůli strategické posici Itálie uvnitř NATO. Mluvčí washingtonské vlády naznačili, že budou-li komunisté připuštěni do italské vlády, Spojené státy sáhnou k odvetným hospodářským opatřením. Ministerský předseda Aldo Moro, křesťanský demokrat, mohl doposud vládnout v čele menšinové vlády z dobré vůle socialistů.

• • •

New Delhi. — Ministr obrany Bansi Lal řekl, že Indie urychlí rozvoj svého válečného loďstva, aby mohla čelit nebezpečí útoku ze strany Pakistánu, který buduje s čínskou pomocí svou námořní moc, a také proto, aby znovu přivedla do Indického oceánu rovnováhu sil, která tam je porušena budováním sovětských a amerických námořních základen.

• • •

Rio de Janeiro. — David Miranda, kazatel sekty "pentekostálské církve lásky a Boha", považovaný za uzdravovatele pouhou vírou, kázal při otevření nového kostela své společnosti. Když přitom jeden z věřících omdlel, nastala v kostele panika, všichni se v nepořádku hrnuli k východu a v mačkanici bylo ušlapáno k smrti 19 osob a 30 jiných bylo vážně zraněno, takže musily být ošetřeny v nemocnici.

• • •

Rangun, Burma. — Asi 300 mil severovýchodně od Rangunu, blízko čínské hranice, došlo ke srážce mezi burmskými vojáky a komunistickými vzbouřenci; přitom bylo zabito 96 komunistů a 35 vládních vojáků. Předtím 22. března vládní vojáci podnikli útok na ústředí vzbouřenců a dobyli ho; komunisté přitom utekli do džungle.

• • •

Pinneberg, Západní Německo. — Čtyři zemědělští dělníci se napili něčeho, co vypadalo jako rum a bylo uskladněno v láhvi od rumu. Ve skutečnosti to však byla prudce jedovatá chemikálie na ničení plevele. Všichni čtyři pak následkem svého omylu zemřeli.

• • •

Washington. — Američtí lékařští odborníci Dr. Anne R. Somersová a Dr. Franc J. Ingelfinger varovali, že naše televize a filmy, oslavující násilí, mají neblahý vliv na výchovu naší mládeže. Hodnoty, chování a mravní zásady mladých Američanů jsou pokrouceny, jejich agresivnost je povzbuzována, a mnozí si osvojují názor, že pro vyřešení problémů je možno užívat násilí. Americké dítě ve věku od 5 do 15 let vidí na televizi průměrně více než 13,000 násilných úmrtí. U mladých lidí ve věku od 15 do 24 let rychle přibývá počet případů násilné smrti: v roce 1970 například 18,032 mladých lidí v udané věkové hranici zahynulo při automobilových nehodách, 5.182 jich bylo zavražděno a 4.098 jich spáchalo sebevraždu. Už byly učiněny četné výzvy na americké lékaře a rodiče, aby si vynutili u televizních systémů a producentů filmů snížení množství násilných scén.

• • •

Delhi. — Indická národní zemědělská komise učinila apel, aby byla provedena v zemi zemědělská reforma a zavedeno intensivní zpracovávání půdy, čímž se dosáhne podstatného zvýšení úrody, takže všechno obyvatelstvo Indie bude dostatečně vyživováno. Indie se tak i při rychlém vzrůstu obyvatelstva může od roku 1985 stát sobběstačnou na potraviny a, kolem roku 2000 se dokonce prý může stát i vývozcem potravin.

• • •

Stockholm. — Z Libanonu, postiženého občanskou válkou, uprchlo letadly do Švédska 775 křesťanů, většinou bez vstupního víza. Švédské ministerstvo zahraničí zdůraznilo leteckým společnostem, že zákonný požadavek vstupního víza do Švédska platí také pro libanonské uprchlíky.

• • •

Caracas. — Levicoví guerilové unesli ředitele americké sklářské firmy Owens-Illinois William Niehousa a hrozili jeho popravou, kdyby za něho nebylo zaplaceno výkupné. Firma se rozhodla splnit požadavky únosců a už část výkupného zaplatila. Venezuelská vláda pod záminkou, že placení výkupného je zakázáno venezuelským zákonem, nyní podnik Owens-Illinois znárodnila.

• • •

Vídeň. — Na příslušné rumunské úřady prý poslalo asi 70,000 Rumunů německého původu ze Sedmihoří žádosti, aby se mohli vystěhovat buď do Rakouska nebo do Německé spolkové republiky. Dávají přednost svobodě před komunistickým rájem. Tyto žádosti však prý leží na úřadech a nikdo nespěchá s jejich vyřízením.

• • •

New York. — Podle zprávy magazínu "Time" Izrael už v době říjnové války v roce 1973 měl připraveno k použití 13 atomických bomb, podobných bombě, která byla svržena na Hirošimu. Chtěl jich použít v případě, že by mu hrozila porážka, k čemuž však nedošlo.

• • •

Washington. — President Ford podepsal zákon, kterým se přiděluje 135 milionů dolarů na program očkování proti nebezpečné chřipce, jejíž epidemie se čeká příští zimu, a 528.4 milionu dolarů na zorganizování letní práce pro 888.000 potřebných amerických mladých lidí.

• • •

Řím. — Italská menšinová křesťansko-demokratická vláda premiéra Aldo Moro určila 13. červen dnem národního referenda ohledně dosavadního protipotratového zákona. Budou-li však v týž den zorganizovány italské všeobecné volby, které by se normálně měly konat až v příštím roce, pak bude referendum o potratu odloženo na později. Italský zákon totiž zakazuje konat volby a referendum v týž den.

• • •

Washington. — Americký ministr zahraničí Kissinger zdůraznil před sjezdem amerických židů, že Spojené státy považují za svou povinnost zaručit trvání a bezpečnost izraelského státu. Američané prý nikdy neopustí Izraele. Američtí židé mají v této věci důvěřovat Fordově vládě.

• • •

Orlando, Fla. — Wilbur John Hunter nemá ani práci ani peníze ani domov. Jediný způsob, jak obdržet jídlo a ubytování, je pro něho nechat se zatknout. Proto se nyní dostavil do banky v Orlando, vynutil si, aby mu pokladník předal $1,800, pak si sedl v hlavní síni na lavici a čekal, až ho policie přijde zatknout.

• • •

Teheran. — Íránský vládní tisk činí v poslední době ostré útoky na Sovětský svaz, jejž obviňuje, že podniká různé manévry pro přivedení zemí kolem Perského zálivu do své sféry zájmů. Kubánští vojenští poradci a trenéři guerilů připravují v "Lidové republice Jižního Yemenu" různé akce pro dosažení tohoto cíle. Jejich úkolem je zosnovat povstání v Omanu a v několika šejkovstvích u Perského zálivu. Rebelové "Lidové fronty pro osvobození Omanu a Arabské zátoky" jsou vyzbrojeni sovětskými zbraněmi. Iran však je prý připraven v případě nutnosti vojensky zasáhnout k zajištění stability v těchto končinách.

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ

25

Řiď můj život v každé době,
by jen zasvěcen byl Tobě!

Řiď mne, Pane, v celém žití
nech Tvou vůli mojí býti . . .

DP. KAREL ŠKACH

Děkuje v těchto dnech Kristu Pánu za milost, že si jej povolal k svatému kněžství, aby mu mohl sloužit ve svých bližních.

Všichni, kdo jej znáte, připojte se k jeho díkům u příležitosti jeho stříbrného kněžského jubilea v neděli 2. května L.P. 1976 v berwynském kostele sv. Odilona v 1:30 hod. odpol.

Vše nejlepší do dalších let, hojnost zdraví a potřebných milostí mu přejí a vyprošují:

maminka, sestra a přátelé.

Dp. KAREL ŠKACH 25 let knězem

Ikdyž je dp. Škach v Cicero a v Berwynu znám mnoha našim věřícím starokrajnům, patří ke generaci našich česko-amerických kněží, kteří by se bývali rádi zajímali o duchovní službu na česko-amerických osadách, ale nikdy se jim k tomu v jejich dosavadním kněžském životě nenaskytla příležitost. Snad by bývali mělí i živý zájem o práci v našich spolcích a organizacích, ale protože se právě nikdy do sousedství českoamerických osad nedostali — anebo ti, kteří se tam dostali, jasně viděli, že o jejich spolupráci není na patřičných místech dosti zájmu — zapadli do čistě americké duchovní správy a jen se po letech divili, že ještě vůbec nějaký náš spolek či organizace existují.

Důstojný Otec Škach však nechybí v létě téměř nikdy na žádném krajanském pikniku, poněvadž má rád českou muziku, koláče, zpěv a vůbec celou atmosféru našich pospolitých zábav. Vždyť má přece i v nejbližším příbuzenstvu pravé české muzikanty, a tak se není ani čemu divit, že mu koluje v žilách muzikantská krev. Velmi dobře se dosud i česky domluví,

(Pokračování na str. 4.)

DOBA VELIKONOČNÍ

DRUHÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ.

MODLITBA: Bože, děkujeme ti, že se o těchto velikonocích — naše víra znovu rozhořela, — a prosíme tě: — Opatruj v nás tento svůj dar, — ať všichni stále hlouběji chápeme, — že jsme nebyli pokřtěni vodou, ale Duchem svatým, — a že krev, kterou jsme byli vykoupeni, — je krev tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, — který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ. (Sk. 4: 32—35).
Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neříkal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. — Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich spočívala velká milost.

A tak nikdo u nich nežil v nouzi. Kdo měli totiž pole nebo dům, prodávali je a peníze za to stržené přinášeli a kladli apoštolům k nohám. Z toho se pak rozdělovalo každému, jak kdo potřeboval.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JANA. (1 Jan 5: 1—6).
Milovaní! Každý, kdo věří, že Ježiš je Mesiáš, je narozen z Boha; každý kdo miluje otce, miluje i toho, komu on dal život. Podle toho můžeme poznat, jsme-li Božími dětmi; když milujeme Boha a plníme jeho přikázání. Láka k Bohu záleží v tom, že zachováváme jeho přikázání.

Jeho přikázání nejsou těžká, protože každý, kdo je narozen z Boha, zvítězí nad světem. A nad světem zvítězilo právě toto: naše víra. Kdo vítězí nad světem, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží?

Ježiš Kristus je ten, který přišel skrze vodu a krev; nejen s vodou, ale s vodou a krví. A to dosvědčuje Duch, protože Duch je pravda.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA. (Jan 20, 19—31).
Večer toho dne — prvního dne po sobotě — když byli učedníci ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zaradovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: Viděli jsme Pána."

Odpověděl jim: Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím."

Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: 'Pokoj vám". Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!"

Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh."

Ježíš mu řekl: 'Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili."

Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věříce měli život v jeho jménu.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

* * *

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Dějinný rámec Tobiášových osudů.

Tobiáš se svou rodinou a s ostatními krajany byl odveden do zajetí do Ninive za krále assyrského Salmanassara-Sargona, který vládl od roku 721 až do roku 705. Tento král byl Tobiášovi nakloněn. Ustanovil jej jakýmsi úředníkem a poskytoval mu značné peněžité odměny. Nástupce Salmanassara-Sargona, Sennacherib pojal však takovou zášť vůči Israelitům, že je dával pobíjeti a zakázal přísně mrtvá těla zabitých pohřbívati. Tobiáše dokonce poručil chytiti a popraviti, protože tento nedbal krutého rozkazu násilníkova a mrtvé krajany pochovával. Po čtyřiceti pěti dnech od vydání rozsudku a zatykače na Tobiáše byl Sennacherib sám zavražděn. Tobiáš se z úkrytu svého vrátil do svého domu v Ninive.

Dávejte mladým lidem návod k moudré rozvážlivosti

Už v jinošském věku Tobiáš vynikal moudrou rozvahou. Nedopouštěl se chlapeckých nebo jak my říkáme "klukovských" činů. Právě v jinošském věku v době dospívání jest mladý člověk vystaven těžkým pokušením. Jsou to pokušení nejrůznějšího druhu. Popudy k pokušením, hříchům a špatným návykům dává přirozenost a různotvárná povaha toho neb onoho člověka, různé okolnosti životní na příklad nedostatečná nebo nesprávná výchova a konečně i společnost, v níž se mladý člověk častěji nalézá. Mladý člověk jest puzen a sváděn k zanedbávání modliteb a služeb Božích, k lenosti a lehkomyslnosti v nejvážnějších věcech, ku lži, nedodržování slova a předsevzetí k nepoctivosti a obzvláště k mravní nečistotě, k rozmařilému životu a všestranné nestřídmosti. Záchranu dotyčnému může poskytnouti jenom jeho vlastní moudrá a zbožná rozvaha. Takovou rozvahu vypěstovati jest úkolem vychovatelů i chovanců. Svatý Jan Zlatoústý opravdu zlatými slovy na to upozorňuje:: "Jestliže mládeži hned spočátku, hned v raném věku dáme nejlepší návod, nebude třeba později žádného namáhání, neboť návyk ctnosti přejde v zákon. Nedopouštějme tedy, aby svěřenci činili něco, co jest příjemné, ale škodlivé, nebuďme shovívaví jako k příliš mladým, zvláště pak je udržujme v studu a v střídmosti, neboť oblíbá požitků, jsouc nepřítelkyní každého věku, zvláště mladistvý věk pobuřuje."

Spisovatel knihy Přísloví vzpomíná svého otce jak ho napomínal: "Drž se pevně srdce tvé slov mých, dbej mých příkazů a živ budeš! Zjednej si moudrost, zjednej si opatrnost, nezapomínej na ně, aniž uchyluj se od slov mých! Neopouštěj moudrost, i bude tě chránit, měj ji v lásce, i zachová tě." Přís. 4, 3—6.

S rozvahou musí býti spojena odhodlaná zdrženlivost.

Tobiáš, veden svojí rozvahou a zdrženlivostí, sám jediný nechodil s modlosluženebníky ke zlatým telatům, vyhýbal se společnosti všech těch a chodíval do vzdáleného Jerusalema, pokud byl ještě ve své vlasti, ke chrámu Hospodinovu a tam klaněl se Hospodinu. S rozumnou rozvahou musí u mladého člověka ustáliti se návyk i odhodlaná zdrženlivost, která jest projevem pevné a silné vůle. Jednak tedy rozum navyká si o každé věci bedlivě uvažovat: je to dobré nebo zlé, líbí se to Bohu nebo to Bůh zakazuje, bude ten neb onen skutek zásluhou pro nebe nebo pro peklo? Hned potom vůle přikročuje k činu: Bohu se to líbí, udělám to. V jiném případě se vůle skutku zdrží: Bůh to zakazuje, neučiním toho.

(Pokračování na str. 5.)

(Pokračování ze str. 3.)

na čemž mají dozajista velikou zásluhu jeho maminka a zesnulý tatínek.

Dp. Karel Škech se narodil v Berwynu, v osadě Panny Marie Cellenské, kde byl pokřtěn. Později se jeho rodiče přestěhovali do osady sv. Odilona v Berwynu, kde Karel vychodil osadní školu. Po studiu v přípravném semináři Quigley vstoupil do arcidiecésního semináře Panny Marie Jezerní, kde jej po sedmiletém studiu vysvětil dne 3. května L.P. 1951 na kněze pan kardinál Samuel Stritch pro svou chicagskou arcidiecési.

Pro jeho schopnosti a píli zůstal i po vysvěcení ještě dva další roky v semináři, aby studoval církevní právo.

Své první kaplanské místo nastoupil v osadě sv. Eulálie v Maywood, Ill., kde byl assistentem sedm let. Druhým jeho "služebním místem" v duchovní správě byla osada sv. Symphorosy na Austin Ave. a 61. ul. v Chicagu, kde sloužil obětavě všem farníkům celých pět let.

To se už ale psal rok 1965. Americké semináře a konventy sestřiček pocitily dočasný úbytek povolání a bylo třeba zaplnit řady v prořídlých učitelských sborech na katolických školách. Našeho stále ještě mladého oslavence si tedy vyžádala Ústřední správa katolických škol při chicagské arcibiskupské konsistoři a od té doby vyučuje a kaplanuje na *"Lourdes High School", 4031* W. 56 Str., Chicago, 60629.

Aby se dp. Škachovi nestalo, že si odvykne vidět a slyšet všechny bolesti tohoto našeho slzavého údolí v ráji knih a bezstarostného mládí studentů, vzpomněli si na arcibiskupské konsistoři i na jeho znalosti církevního práva a ustanovili jej členem rozhodčího soudu ve věcech manželských pří a pochyb o platnosti či neplatnosti církevně uzavřených sňatků — (Judge in the Matrimonial Tribunal). — Tím je ovšem dp. Škach opět plně ve světě bolestí, životních tragedií a útrap v míře snad ještě vyšší, než tomu byl zvyklý z osadní duchovní správy u sv. Eulálie a Symphorosy.

Svou jubilejní děkovnou mši sv. bude dp. Karel Škach sloužit v neděli 2. května 1976 v 1:30 hod. dopol. v kostele sv. Odila v Berwynu. Všichni, kdo jej znáte, jste srdečně vítáni na této děkovné bohoslužbě, při níž nebude určitě zapomenuto ani na některou naši oblíbenou českou kostelní píseň.

Redakce a celý malý kroužek personálu Hlasu Národa se rád připojuje k dlouhé řadě gratulantů a vyprošujeme důstojnému Otci hojnost potřebných milostí a zdraví do dalších let jeho kněžského působení v naději, že se bude o naše novinky také zajímat a napíše nám někdy něco do anglické části našich novin o tom, jak to máme dělat, aby se jeho generace zdejších kněží českého původu zajímala také živě o to, co se děje v Kristově Církvi ve vlasti našich předků.

(Pokračování ze str. 4.)

Zdrženlivost jest sebepřemáhání, sebezápor a umrtvování.

Zdrženlivost žádá častokrát odřeknouti se něčeho velmi příjemného a podrobiti se něčemu, co takové smyslné příjemnosti nemá. Mám poslechnout rodičů neb představených? Mám se chopiti té nebo oné práce? Mám v sobě přemoci hněv a udusiti výbuch zlosti? Odpustiti, odměniti se za zlé vlídným slovem a dobrým skutkem, pomodliti se za protivníka? Místo veselých, mnohořečných a lehkomyslných kamarádů mám raději voliti samotu? Nenásledovat jich, když svádí ku hříchu, když jdou za kostel místo do kostela? Mám utrácet peníze za mlsy, kouření, zbytečné a nákladné šaty, když tytéž peníze mohu věnovat na dobré a záslužné skutky? Mám vyhledávat a navštěvovat zábavy, které ohrožují čistotu duše? Mám se dáti ovládat smyslnými a nečistými žádostmi, které činí život člověka nešťastným zde i na věčnosti?? Všecky ty otázky žádají od mladých lidí nejenom kladné neb záporné odpovědi, nýbrž i vytrvalých skutků. Jsou to samé skutky odříkání a sebepřemáhání, ale právě proto jsou to skutky hrdinské, šlechetné a bohumilé. Každý musí k něčemu lnout. Svatý Augustin píše: "Přilneme-li k pozemským věcem, budeme jim náležeti, přileneme-li k věcem nebeským, budeme těm náležeti. Přilneme-li k Bohu, budeme míti podíl na jeho Božství." Svatý František Saleský o sebepřemáhání poznamenává: "Musíme si býti vědomi, že sebepřemáhati a sebezapírati není nic jiného než vzdáti se své vůle a obětovati ji Bohu. Nebot' nemělo by zvláštní ceny, kdybychom své vůle se vzdávali, ale neměli při tom úmyslu sjednotiti se dokonale s vůlí Boží, zpozoruje v sobě nějakou zvláštní svoji vůli, ihned ji nechá odumříti a úplně zaniknouti ve vůli Boží. Hnutí vlastní vůle musí učiniti místo Boží vůli, jako světlo hvězd ztrácí se v záři slunce, když nastává den."

Dobré skutky v rodině.

Tobiáš s nasazením vlastního života prokazoval svým rodákům nesčetné dobré skutky. Uděloval každému, pokud mohl, ze svého majetku, lačné krmil, nahým dával oděv, umrlé pak a zabité pečlivě pochovával. Nedbal kárání svých příbuzných, kteří ho zdržovali v horlivém konání dobrého a říkali mu: "Ledva žes smrti ušel, již zase mrtvé pochováváš?"

Oddanost k Bohu, která se nemění.

A hle, uprostřed horlivých skutků lásky k Bohu a bližnímu Tobiáš oslepl. Nedovedeme si představit, jak bolestné a trpké byly mu posměšky příbuzných a známých: "Kde je tvá odměna, pro kterou jsi dával almužny a pochovával mrtvé?" Očekávali bychom, že bude Tobiáš na rozpacích, co na to říci. To bychom však neznali ještě dobře Tobiášovu zbožnost. Tobiáš odpovídá a odpovídá tak, že jeho slova jsou z nejkrásnějších v Písmě svatém: "Nemluvte tak, jsmet' synové svatých (patriarchů) a očekáváme život, který dá Bůh těm, kteří své oddanosti k němu nezmění." Kdykoliv dolehne na nás z dopuštění Božího nějaký kříž, najděme si toto místo ve vypravování o Tobiášovi, přečtěme si je a bude nám, jakoby jasný a teplý paprsek se dotkl našeho srdce a ulehčí se nám. Odpověď Tobiášova jest zároveň hlasem Ducha svatého ku všem, kteří si stýskají na svůj kříž.

Úzkostlivá starost, aby se do rodiny nevloudil hřích.

Anna, manželka Tobiášova, byla sice pracovitá a starostlivá o domácnost, byla i průměrně zbožná, poctivá, a p. Nedosahovala však daleko vzácné dokonalosti svého manžela, ba ani nechápala, jak svatého muže má. Jest to zřejmo z neurvalé výtky, kterou učinila Tobiášovi, když projevil úzkostlivou obavu, aby nepoctivost se nevloudila do jeho rodiny.

Rozjímavá modlitba v soužení.

Neopomeňme si dobře, slovo za slovem, přečísti dojemnou hlubokou a důvěryplnou Tobiášovu modlitbu. Ozývá se v ní veliká bolest, ale i naprostá odevzdanost do vůle Boží. Můžeme porovnávati sebe s Tobiášem. Vhodně nám praví sv. František Saleský: "Hleďte, často přicházejí i na nás podobná neštěstí od spravedlnosti Boží, která jest milosrdenstvím zmírněna, abychom pokání, které nechceme dobrovolně za své hříchy činiti, jaksi přinuceni byli. Blaze tomu, který z toho užitek umí získávati a z nouze ctnost dovede dělati. Bůh ne každému prokazuje takovou milost a ne každému zjevuje svůj soud s tak mnohou dobrotou. Děkujte mu za to, že jeho prut tak otcovsky vás trestá. Jest to dobré pro vás, že jste trochu pokořeni, abyste uznali Boží řád, který jest pln spravedlnosti."

CESTA TOBIÁŠE MLADŠÍHO DO MEDIE.

Tobiáš otec myslí, že zemře a dává napomenutí svému synu — Ukládá mu jíti ke Gabelovi pro půjčené peníze — Za společníka nabízí se v podobě člověka anděl Rafael —

Rozloučení a odchod. — Příhoda s velkou rybou.

Protože tedy Tobiáš měl za to, že jeho modlitba, by směl zemříti, bude vyslyšena, povolal k sobě Tobiáše, syna svého a řekl mu: "Slyš, synu, slova mých úst a polož si je do srdce jako základní kameny. Až si vezme Bůh mou duši, pochovej mé tělo a měj v úctě svou matku po všecky dny jejího života, nebot' je ti míti na paměti, jaká a jak veliká nebezpečí ve svém lůně pro tebe vytrpěla. Když pak i ona dokoná čas života svého, pochovej ji vedle mne.

Po všecky dny života měj na paměti Boha a varuj se, bys nikdy nesvolil ke hříchu a nezanedbal přikázání Hospodina, našeho Boha. Ze svého majetku dávej almužnu a neodvracej své tváře od žádného chud'asa, nebot' pak neodvrátí se též od tebe tvář Hospodinova. Jak jen budeš moci, bud' milosrdný. Budeš-li míti mnoho, dávej mnoho, budeš-li míti málo, hleď i z mála rád udělovati. Nebot' tak si hromadíš dobrou odplatu pro den nouze. Vysvobozujet' almužna od všelikého hříchu i od smrti a nedopouští, by duše přišla do temnot. Almužna bude důvodem k velké naději před svrchovaným Bohem všem, kteří ji dávají.

Vystříhej se pilně, synu můj, všelikého smilstva. Nedopouštěj, by panovala v mysli tvé nebo v slovu tvém pýcha, nebot' z ní vznikla všecka zkáza. Každému, kdo ti bude něco pracovati, vyplat' ihned mzdu, at' mzda dělníkova se u tebe nikterak nezadržuje.

Čeho nechceš, by od jiného dálo se tobě, hleď, bys ty nikdy nečinil jinému. Jídej svůj chléb s lačnými a chudými, a přikrývej ze svého oděvu nahé. Poskytuj svého chleba i vína k pohřbu spravedlivého, ale nejez ho a nepij s hříšníky. Vyhledávej vždycky rady u moudrého. Dobrořeč Bohu každou chvíli upros ho, by řídil tvé cesty a všecky tvé záměry by došly u něho zdaru.

Oznamuji ti také synu, že jsem dal deset hřiven stříbra, když jsi byl ještě maličký, Gabelovi, v medském městě Rages, a jeho zápis mám u sebe. Protož pokus se dostati k němu, bys od něho jmenovanou váhu stříbra si vzal a jemu navrátil jeho úpis. Neboj se, synu můj, žijeme sice chudě, dostane se nám však mnoho dobrého, budeme-li se báti Boha, vystříháme-li se všelikého hříchu a budeme-li činiti dobře."

Vroucí vzpomínka

18. DUBNA

1975 † **1976**

V neděli 18. dubna tomu bylo už rok, co nám odešla moje drahá žena a maminka

ANNA-INKA GROEGEROVÁ

Bůh ji vysvobodil z jejího těžkého utrpení.

Nyní dříme svůj věčný sen na hřbitově Woodlawn Memorial Park v Riverside, Ill. (roh Pine a Forest Grove).

Všichni, kdo jste ji znali, vzpomeňte si na ni s námi tichou modlitbou.

Celý život jsi znala jen starost o rodinu a rozdávala jsi nám lásku.

Nezapomínáme.

Josef Groeger s rodinou

LYRA —

(Pokračování ze str. 1.)

Milujeme naše koncerty a věříme, že vy všichni, kteří je také máte rádi, budete moci letos opět poslechnout hlubokou melodickou krásu, mohutný vzlet i ryzí poesii našich písní. A protože 106-tý koncert LYRY zapadá do oslav 200-stého výročí Americké neodvislosti, uslyšíte i překrásné americké písně.

Libor Brom nedávno napsal, že je i v naší době dosti Vergilů, kteří nás jako průvodci, velitelé a páni ochotně doprovodili branou, kde jest zanechat veškerou naději. A za ni jsme našli bezpočet násilníků, kteří se prohřešili proti bližním, proti umění, proti přírodě a pro svůj lví hřích se nyní hrodí ve vařící krvi. My, členové LYRY, jsme šťastní, že náš národ aspoň za hranicemi milené vlasti, procítil a nechce zůstat za branou beznaděje na pospas násilníků, ale že ze všech sil zápasí o národní život a svobodu na každé frontě. Nezůstali jsme lhostejní ke své vlasti, k svému utýranému národu! Proto tvrdě a obětavě pracujeme, abychom na oltář vlasti a národu přinesli bohatou kytici vonných květů z československých luhů a hájů. Máme jen jedno přání: aby náš lid pookřál a v nové síle se vzchopil k boji o své bytí.

Nechceme, aby o nás platila myšlenka J. F. Kennedyho k Dantému, že nejžhavější místa v pekle jsou reservována pro ty, kteří v čase národní krise zachovali neutralitu!!! Vzepřeli jsme se ponížení a mravní otrlosti a věříme, že s novým výpukem jara přijde opět vzkříšení našeho národa k novotě života, pro který ho určil sám Stvořitel.

— EK

Obchod Záp. Německa se Sov. svazem má své nedostatky

Moskva. — Ministr národohospodářství Západního Německa Fridericks přiznal, že obchod mezi Spolkovou republikou a Sovětským svazem překročí v roce 1980 hranici 20 bilionů marek (1 dolar se rovná 2.6 marky). V Moskvě při zahájení výstavy "Technika zpracování kovů v Německé spolkové republice", na které vystavovalo 169 firem, prohlásil, že 10 bilionů marek, jichž dosáhly v minulém roce obchodní vztahy mezi oběma zeměmi, není žádnou pouze okrajovou veličinou. Zároveň položil otázku, zda zvýšení obchodních styků přispěje také ke zlepšení vztahů mezi oběma zeměmi; vyslovil sice důvěru, že k tomu jednou dojde, avšak dodal, že očekávání tohoto druhu se obyčejně splňují jen velmi pozvolna. Prý na konferenci v Helsinkách je záhodno, aby se uplatnily pojmy bezpečnosti a spolupráce.

Přední úkol v německo-sovětských hospodářských vztazích vidí Fridericks v odstranění nerovnováhy v obchodní bilanci.

Církevní zprávy

Milano: italská pomocná organisace "Mani Tese" (Ruce, nastavené k pomoci), bojující proti hladu ve světě a za rozvoj národů, se připojila k pomocným akcím italské Caritas ve prospěch obyvatelstva Guatemaly, postiženého zemětřesením. Zaslala do Guatemaly 3 miliony lir na nákup pokrývek, stanů a nádob na vodu. Hnutí "Mani Teste" se také spojilo s jinými nevládními organisacemi, které vypracovávají a uskutečňují program společenského i hospodářského rozvoje a výstavby v postižených oblastech.

Řím: Tajemník sekretariátu pro nekřesťany mons. Rosano navštívil v březnu Malajsii a Indonesii. Během třídenního pobytu navázal styky s představiteli tamních mohamedánů. Mons. Rosano prohlásil před odletem, že jeho cesta je součástí programu tohoto roku, v němž vystupuje do popředí dialog s Islamem. Tyto rozhovory započaly však hned po II. vatikánském koncilu.

Ostřihom: V úterý 24. února byla v ostřihomské katedrále slavnostní instalace mons. Laszló Lékale, který byl 12. února jmenován arcibiskupem v Ostřihomě a mad'arským primasem. Mezi účastníky byl i vídeňský arcibiskup kardinál König, kterého nový mad'arský primas osobně pozval.

Washington: Mons. Jonas Stepanavicius, apoštolský administrátor vilenský na Litvě, kterému je bráněno vykonávat řádně své biskupské povinnosti, se obrátil s protestem na ministerského předsedu litevské sovětské socialistické republiky Yonase Maniusise. Mons. Stepanavicius byl před 15. lety násilím odvezen z diecése a internován ve vesnici Zagarė v provincii Joniskis. V dokumentu, který byl v těchto dnech zveřejněn ve Spojených Státech, si litevský biskup stěžuje, že příčinou jeho internace jsou místní funkcionáři, že tento zákrok nelze ospravedlnit ani jeho chováním ani sovětskými zákony.

Milán: V neděli 22. února sloužil v milánské katedrále mši sv. místní arcibiskup, kardinál Colombo. V homilii zaujal stanovisko proti současné kampani ve prospěch umělého potratu a eutanasie. Plakáty, upozorňující katolíky na tuto bohoslužbu, shrnuly záměry katolické akce a ostatních organisací do dvou hesel: Chceme zákon, který chrání život a Zaručit každému právo na život může být poslední příležitostí k záchraně naší civilisace.

Vatikán: V pondělí 22. března sv. Otec přijal mezi jinými Dr. Reynoldse Smithe-a, zástupce Canterburského arcibiskupa při sekretariátu pro jednotu křesťanů a ředitele anglikánského střediska v Římě.

Vatikán: Pavel VI. zaslal poselství s blahopřáním kard. Alfredovi Ottavianimu k jeho kněžským šedesátinám. Vyjadřuje mu v něm svou vděčnost za vše, co vykonal pro církev v letech, kdy byl prefektem Svatého Officia. Kard. Ottaviani, dnes 86 letý je nyní emeritním prefektem Kongregace pro nauku víry.

Utrecht: Holandská biskupská konference prostudovala při svém posledním zasedání v březnu návrh stanov pro ty, kdo se věnují v jednotlivých okresech vyučování náboženství. V současné době jich v Holandsku působí 150. Mnoho z nich je kněží, ale stále více roste počet laiků, kteří nejprve prodělávají zvláštní kurs na Vysokém katechetickém ústavu v Nijmegen.

Řím: Zástupcem ředitele Mezinárodního římského střediska pro podporu misionářské činnosti byl zvolen 31letý jihovietnamský kněz Dinh Duc Dao. Do Říma přišel studovat v r. 1965, r. 1971 byl zde vysvěcen na kněze a později dosáhl doktorátu v oboru morální teologie.

Frankufurt: Západoněmecká ekumenická skupina zvaná "Akce 365" se rozhodla zesílit pomoc guatemalským zemědělcům, postiženým zemětřesením. Ve spolupráci s charitativním hnutím německého episkopátu "Misereor" zahájí za tím účelem i přímý prodej kávy, vypěstované guatemalskými malorolníky. Vyloučí tak překupníky a tím podstatně stoupne jejich výdělek. Bude tím zlepšena i hospodářská situace a životní úroveň skoro 4.000 rodin. V rámci této činnosti akce 365 hodlá zřídit v Guatemale i různá zdravotní a sociálně prospěšná zařízení.

Des Moines: Místní senát severoamerického státu Iowa schválil velkou většinou hlasů opatření, které přiznává jednotlivcům i ústavům právo odmítnout provádění umělého potratu a účastnit se takovýchto chirurgických zákroků. Iowa je 31 státem, který přiznává občanům toto právo. Při parlamentní diskusi senátor Gluba vyjádřil přesvědčení, že budoucí generace budou jistě pokládat zákonné povolení umělého potratu za návrat k barbarství. Vedoucí místní Katolické konference, pan McCarthy vyjádřil své uspokojení nad tímto výsledkem hlasování a připomněl, že k němu podstatně přispěly i katolické organizace v tomto státě, jakož i spolupráce jednotlivých diecézí.

Vatikán: Ve Svatém týdnu Pavel VI. vykonal následující obřady: O Květné neděli ve vatikánské bazilice o půl desáté dopoledne požehnal olivové ratolesti, vedl procesí k poctě Krista krále a po něm sloužil mši sv. Na Zelený čtvrtek odpoledne sloužil v Lateránské arcibazilice mši sv. "In coena Domini", kdežto velkopáteční obřady vykonal ve vatikánské bazilice. V 9 hod. večer téhož dne vedl tradiční křížovou cestu v Colosseu. Obřady velikonoční vigilie a následující mše sv. vykonal papež ve svatopetrském velechrámu na Bílou sobotu v 10 hod. večer. Tamtéž sloužil sv. Otec mši sv. na Boží Hod velikonoční a po ní v poledne udělil z ústřední loggie baziliky požehnání "Urbi et Orbi".

Salerno: Italské hnutí apoštolátu nevidomých oslavilo 28. 3. v jihoitalském Salernu národní "slavnost světla". V místní katedrále byla prvně sloužena zvláštní koncelebrovaná mše sv., při níž byl hlavním celebrantem zdejší biskup, mons. Pollio, jehož homilie byla přenášena televizí. Slavnosti se zúčastnily skupiny nevidomých z celé Italie.

Dr. Ludvík Němec:

DVORNÍKŮV SLAVNÝ POHŘEB V ČESKOSLOVENSKU

(Dodatečné zprávy od Dr. Stojana, Dvorníkova přítele)

Pohřeb měl být buď ráno nebo aspoň ve 13 h. Listopad jest již doba pokročilá. Bylo pod mrakem. Vál velmi studený severní vítr. Teplota kol 0°. Prostě velká a nepříjemná zima.

Kromě toho se smuteční hosté sjížděli hned ráno, ale Komunální sl. města Holešova dovezla rakev z chladírny holešovského hřbitova až ve 12 hodin, což bylo pozdě. Teprve obíjeli smutečním suknem průjezd do rodinného gruntu. Bylo to dost nedůstojné.

Rakev pak byla otevřena 1 hod. před církevními obřady. Nahonem byly vyloženy i kondolenční listiny, takže všichni se ani do těchto listin nepodepsali. Zhruba možno říci, že vyšší klerus a téměř všichni nižší duchovní se do listin zapsali.

Přesně v 14 hod. provedl výkrop a církevní akt olomoucký biskup Dr. Jos. Vrána za asistence bílavského faráře P. Zdenka Bordovského. Dr. František Tomášek, apoštolský adm. pražský, přijel později po uzavření rakve. Ještě měl možnost se s ním u rakve rozloučit, ač "měl" asi přijet později! Pak se dal průvod, lemovaný místními požárníky, na pochod k místní kapličce na návsi, kde se s ním krátce rozloučil za místní farnost farář bílavský P. Bordovský.

U rozloučení se ani nezpívalo, ani nebyl žádný projev, jen přihrávala hudba z Prusinovic. Pak se nasedlo do připravených autobusů a ostatní jeli osobními vozy (asi 100). Jenže autobusů nebylo dostatek, takže při této zimě museli i hodnostáři čekat v Bílavsku asi půl hodiny a bylo zima. Od železniční trati v obci Bílavsku zase se zorganizoval pohřební průvod. V čele farnící, sestřičky, pak biskupové Dr. Tomášek, Dr. Vrana, dále biskup Očenášek z Prahy, prelát Trtílek z Olomouce, proděkan CM fakulty Dr. Frant. Kotalík, Dr. Vojtěch Tkadlčík a j. Pak nižší kněžstvo v počtu 136 kněží, za rakví nejbližší rodina a ostatní. Pohřeb důstojný. Do kostela se pochopitelně všichni nedostali, byl rozhlas. V kostele obřady (Dr. Vrana, s celebranty Dr. Trtílkem a Dr. Kotisou, kanovníci z Olomouce). Dr. Tomášek jen přihlížel s ostatními kanovníky. Homilii (projev a životní zhodnocení) měl ThDr Vojtěch Tkadlčík a dále se s ním v kostele rozloučil jen krátce za CM bohosloveckou fakultu ThDr Frant. Kotalík, proděkan. Proděkan Dr. Kotalík měl stále (i v Chomýži) fakultní řetěz.

V kostele již byl zpěv a sice Pěv. spolku z Mulína a zpěv kněžského sboru pod vedením P. Olejníka (v souboru prý byl i známý Veselka, Prášek a j.).

Zatím se téměř stmívalo, a studený vítr na bílavském hřbitově jen řádil. U hrobu za tohoto velmi sychravého počasí provedl výkrop a poslední rozloučení biskup olomoucký Dr. Vrána, pochopitelně za účasti všech hodnostářů, kněží, smutečních hostí. Všem pak poděkoval bratr zemřelého Jaroslav. **Jiných projevů nebylo.**

Po pohřbu bylo mírné zahřátí a občerstvení a sice pro vyšší duchovenstvo v hotelu "Podhoran" v Bystřici za účasti okr. kroměřížského církevního tajemníka Čajánka (14 osob); pro nižší klerus bylo to v hostinci "Žebračka" v Hlinsku p/H. V Podhoranu jsem jim přednášel něco o historii Bystřice p/H. a okolí. Ve 21 hod. se všichni rozešli.

* * *

Jest nutno také poznamenati, že československý oficielní tisk přinesl velmi málo zpráv o Dvorníkově pohřbu. Snad se českoslovenští komunisté báli aby se nevyvinul z toho nějaký "Dvorníkovský kult". Hojná účast lidí a kněžstva a i oficielních zástupců nasvědčuje, že Dvorník byl velmi oblíbený v Československu, ale i v zahraničí, hlavně v Americe. Snad z tohoto důvodu, t.j. že Dvorník měl světový věhlas, čs. komunisté dovolili jeho pohřeb ve větších rozměrech, než je obvyklé za obyčejných okolností pro ostatní lidi.

Jarní věneček ČŽNR

Tak jako každým jarem vyrazí tulipány ze země své štíhlé listy, rozkvetou magnolie, a zazelenají se trávníky, tak také tradičně vypukne oblíbený jarní taneční věneček Československé Ženské Národní Rady v exilu. Kdekdo se na ten večírek těší, neb zde vždy panuje srdečná nálada, pohostinnost a příjemná zábava v kruhu příznivců, přátel a známých.

Letošní věneček se koná v sobotu 24. dubna 1976 v sále Olympic v budově Olympic na Čermákově třídě v Cicero. Na jídelním lístku vyhlášené kuchyně ČŽNR bude opět domácí vepřová pečeně, smažené řízky s bramborovým salátem, párky s rohlíkem a bohatá rozmanitost výtečných obložených chlebíčků. Samozřejmě, že nebudou chybět ani sladkosti ke kávě a lahodné nápoje u bohatě zásobeného baru. K tanci a poslechu bude hrát známý orchestr pana F. Zákrockého a v programu pohostinně vystoupí oblíbený a výborný taneční soubor "Beseda" v nově nastudovaném krojovaném pásmu tanců a zpěvů.

Pořádající výbor ČŽNR vás všechny upřímně zve a členky se těší, že jim přijdete pomoc "vtančit" do nastávající kouzelné doby roku — jara 1976. Svou návštěvou nejen potěšíte, ale i podpoříte neúnavnou a stálou snahu a práci ČŽNR na poli sociálním. Večírek začíná v 8 hodin večer, vstupné je $3.50 a úbor společenský. V R

Naposled o Minaříkovi

("blankytu do křídel míru")

Ta slova v uvozovkách jsem si nevymyslel: pocházejí (bylo řečeno) "z čerstvě upečené písně" zpěváka Josefa Laufra a jakéhosi Bohuslava Myslíka (složené na Minaříkovu počest a nazvané "Dopis Svobodné Evropě": vysílala to čs. stanice HVĚZDA 10. února t. r. odpoledne. Zpívalo se v ní mimo jiných slabomyslností:

Ztratili obličej, jazyk a původ,
ted' hrají nám z partesu CIA.
Kdo by to poslouchal,
ty jidášské žvasty,
odporné žebrání o nakyslý chléb?
Kdo by to poslouchal, ty nechutné pásky,
co do úst strkají mrvu a chlév?"

Nu, onu mrvu údajných žvastů protikomunistické rozhlasové stanice Svobodná Evropa si po sedm roků strkal do úst její bývalý hlasatel — nechutný pásek —dnes prý tedy blankyt ve křídlech míru — Pavel Minařík. Jeho bývalý přítel Sláva Volný naznačil v mnichovské Národní politice, že se ví, že dnešní "kapitán československé rozvědky určitou část zisků z odporného žebrání o nakyslý chléb ulil na zahraniční konta. Obrázky z tiskových konferencí s ním, uspořádaných s velkým halasem v Praze, ukazují (například SVĚT V OBRAZECH z 13. února), že mu po levici sedí dva dobře prorostlí důstojnící policie. Nachází se tedy Minařík ve "znamenité" společnosti. Je mu přáno, zaslouží si ji.

Špionem snadno a rychle.

Začátkem září 1938 — (zmínil jsem se o tom už v předcházejím HN) — se Minařík octl ve Vídni s úkolem "proniknout do Svobodné Evropy". Navštívil její vídeňskou kancelář, tehdejšího zástupce vedoucího Oswalda Kostrbu. Cituji z pramenů, které jsem uvedl v dřívějších článcích k případu Minaříka.

"Pan Kostrba, ostrý muž a komunožrout, začal zhurta: 'Byl jsi komunista?'. 'Nebyl'. 'Tak přijď' odpoledne' " —Tak snadno to šlo. A ještě rychleji s Juliem Firtem, který byl představen jako "někdejší ředitel Melantricha a šedá eminence národně socialistické politiky" a ovšem jako spolupracovník různých špionážních organizací, včetně naší staré známé C. I. A. Ten viděl 23-letého mladíčka, "hned nastavil uši", a druhý den mu dal 1500 marek — "až to Minaříkovi vyrazilo dech". A i dál to šlo jak na másle. Byl představen tehdejšímu řediteli čs. oddělení SE—dr. Jaroslavu Pecháčkovi, který mu prý poradil, jak se dostat do Západního Německa a zařídil jeho přijetí do služeb stanice. Vše je v komunistickém tisku podáno tak, jakoby se jmenovaní předháněli v získání přízně našeho "hrdiny". O čemž se dá pochybovat.

Firt "pověřuje" Minaříka "vniknutím" do redakce exilového časopisu TEXT; tu je mu umožněno zúčastnit se "důvěrných cest" za Otou Šikem do Basileje a Jiřím Pelikánem do Říma — jde o dva činitele "Pražského jara" z roku 1968, kteří zůstali na Západě.

Američtí šéfové stanice Svobodná Evropy "vzkazují pozdravy" Minaříkovi, který si mezitím "vypracoval" možnost slídit — zvláště při večerních službách, kdy v budově SE je skoro prázdno — v psacích stolech svých spolupracovníků. Fotokopie ukradených dopisů "zdobí" dnes stránky komunistických novin. V půli ledna tohoto roku se Minařík vrátil do Prahy.

"Pryč s pirátskými vysílačkami."

Dělal prý "obětavou, odpovědnou, nesmírně náročnou práci". Materiály, které popsaným způsobem získal, převezli "soudruzi" ještě před jeho návratem do Československa; vyhnuli se prý "kontrolám". Vydávali se za diplomaty! — Jedním z ozbrojenců, vystupujících po Minaříkově boku, je PhDr. Vlastimil Kroupa, "náčelník tiskového oddělení ministerstva vnitra". Ten prohlásil: "Význam práce soudruha Minaříka ve Svobodné Evropě spočívá především v tom, že na základě množství cenných dokumentů odhaluje její podstatu, pravý charakter a tím pomáhá pokrokovým silám na Západě, aby tato relikvie studené války byla konečně zrušena." Při jiné příležitosti bylo řečeno, že "její činnost se rozchází s duchem Helsinek" A že je "neslučitelná s duchem a literou smluv, které byly uzavřeny mezi Německou Spolkovou republikou a státy socialistického společenství" — napsalo Rudé Právo 3. února. Je to prý "pirátská vysílačka".

Piráti, jak dnes vědí i dítka školou nepovinná, si houby dělali ze zákonů. Sami komunisté nám však potvrdili, že Svobodná Evropa pracuje pod záštitou vládních institucí Spojených států a se svolením úřadů Západního Německa. Zákony porušoval špión Minařík a obcházeli je ti, kdo převáželi jím "získané" materiály.

Pražští marxisté se dovolávají různých "duchů". Neměli by je vyvolávat. Úkolem Svobodné Evropy bylo a je vysílat pro posluchače z moskevského podhradí zprávy a informace, které pro nás tady jsou běžné — a tam však nejsou jinak k dostání. Svoje názory, ověřované na základě pečlivého studia všech přístupných pramenů, stanice SE nikomu nevnucovala, naopak vyzývala, aby si každý vytvářel svůj vlastní úsudek. Hovořím ze zkušenosti, pracoval jsem v Mnichově přes 20 roků. Československý čtenář či posluchač minaříkovštin si může vzít k ruce Rudé Právo, které přetisklo text tzv. Závěrečného aktu — dokumentu konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaného v Helsinkách 1. srpna 1975. V části 2, v kapitole "Spolupráce v humanitárních a jiných oblastech" se v odstavcích 2. a 2a píše o "zlepšení šíření a výměny informací a přístupu k nim". Má se tomu "napomáhat", "přispívat", mají se — (výměna informací a přístup k nim) "podporovat", "usnadňovat" atd. atd. "Duch" Helsinek, říkají fakta, je tedy urážen jinde, ale rozhodně nikoliv na západ od Aše. —

Komunisté nazývají Svobodnou Evropu "štvavou" stanicí; na tomto slůvku něco je: její existence je rozčiluje, jsou na ni "naštvaní". Do jak značné míry, to dokazuje kampaň s Minaříkem. Pro pravdu se někdy zlobívají slušní lidé, natož pak komunisté. . . .

J. Netík.

P. Špidlík, T.J.: NÁPRAVA ZLA

Vzpomínám si na několik charakteristických zážitků z mládí: popálená ruka, roztrhané kalhoty na klouzačce, rozhněvaný otec nad pololetním vysvědčením ze školy. Ve všech třech případech šlo o nehody a vždycky se mluvilo o tom, jak škodu napravit. Ruka spálená o rozžhavená dvířka u kamen se časem zahojila sama, zůstala však dlouho jizva. Nové kalhoty se na zmrzlém sněhu prodraly tak důkladně, že už oprava za mnoho nestála. Pokažené vysvědčení se dalo do pořádku až hodně později.

Jsou to příklady hodně banální. Ale ukazují, jak každý z nás se od mládí setkává se základním problémem: Jak napravit zlo, které neustále vniká do našeho života? Rozlišujeme brzo mezi škodou napravitelnou a nenapravitelnou. Pesimista vidí těch nenapravitelných škod mnoho. Optimista hlásá naopak, že si nemáme dělat nic z toho, co se dá napravit a že se dá, dokud neumřeme, nějak napravit všecko.

Nás křesťany ovšem zajímá tato otázka z trochu jiného hlediska. Jak a nakolik se dá napravit zlo, které považujeme za největší, tj. hřích. V katechismu jsme se sice naučili, že se dá každý hřích odpustit a napravit pokáním, Ale není snadné tyto výrazy správně pochopit a vytušit jejich hloubku.

Abychom si usnadnili přístup k věci, začněme rozlišovat postupně různé druhy nápravy. První zlo, se kterým se potkáváme, jmenují teologové zlem fysickým, na rozdíl od hříchu, zla morálního, za které jsme zodpovědni. Fysické zlo je viditelné a cítíme je, ale může se přihodit úplně nevinně. Sklouzl jsem na schodech a zlomil jsem si nohu. Obyčejná zlomenina ovšem není dnes pro lékaře žádný problém. Po několika týdnech v nemocnici a při troše opatrnosti při rekonvalescenci, je noha tak, jak byla předtím.

Zlo se tedy napravilo. Úplně? Když se mě ptají, jak jsem se vyhojil, tvrdím, že úplně. Ale něco se přece jenom muselo obětovat. Musel jsem si vytrpět trochu bolesti, ztratil jsem čas v nemocnici, možná tu byly i výlohy. Kdybych si na to stěžoval, řekli by mně: "Buďte rád, že to dopadlo tak dobře!" Při fyzických zlech, která se napravila, je vždycky jakási nenapravitelná škoda. Tak je tomu v nemoci, při poškození auta, při ztracených hodinkách atd.

Někdy je to škoda i tak velká, že zasáhne tvrdě a bolestně do našeho života. Známá francouzská novela **"La parure"** (**Náhrdelník**) vypravuje příhodu o ženě úřednika, která si vypůjčila od přítelkyně perlový náhrdelník na slavnostní večer. Ztratila ho. Nezbylo, než pořídit koupit nový. Dluh vznikl takový, že oba manželé po léta pracovali, aby ho splatili. Ta, která chtěla dělat velkou dámu, se stala pradlenou. Po letech potká svou bývalou přítelkyni, od které si vypůjčila náhrdelník. Ta se diví její předčasné zestárlosti a seslošti. Nehoda s náhrdelníkem vyjde najevo. Ale objeví se daleko víc. Vypůjčený náhrdelník nebyl z pravých perel, byla to laciná imitace. Šlo tedy o omyl, všecko se dá napravit, ale život v nejlepších letech prošel v bídě a trápení. To pak už nikdo nenapraví.

Podobná nenávratnost ztraceného života je v každém morálním zlu, ve hříchu. Morálka sice hlásá optimisticky, že se dá každý hřích úplně napravit pokáním. Ale můžeme si to tak snadno představit?

Často se uvádějí příklady dokonalého obrácení. Nebývá to jenom v životopisech svatých. Chválí se dobrá výchova, vliv dobrého prostředí, které přetvoří někoho, kdo byl na scestí. Ale zase je tu problém času. Řekněme, že byl někdo do dvaceti let zlodějem, prostopášníkem, podvodníkem, a jak se to jinak nazývá. Pak nastane změna. Úplně se napraví a začne pořádný život. A těch dvacet let předtím? Ta oplakává jako ztracená.

V této souvislosti se pak ptáme, jaký smysl má mít obrácení na smrtelné posteli. Ten, kdo celý život okrádal jiné, škodil jim, trápil své nejbližší, si hodinu před smrtí uvědomí, že dělal zle, lituje toho, odprosí lidi a Boha. Napraví se tím skutečně život?

Evangelium nám sice vypravuje podobenství o dělnících na vinici (Mt. 20,1 násl.), s podivuhodným závěrem, že dostali jeden celý denár mzdy i ti, kteří přišli pracovat až v jedenáctou hodinu, tj. těsně před koncem pracovní doby. Staří vykladači Písma viděli v nedělitelném denáru symbol nedělitelnosti Božího království, které se musí dostat za odměnu celé; jinak by odměna neměla cenu.

(Pokračování na str. 13.)

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4177
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

Nejlépe si pochutnáte v česko-americké restauraci
The DUMPLING HOUSE
4109 S. HARLEM AVE.
STICKNEY, ILL.
Denně čerstvá jídla.
Otevřeno od neděle do pátku od 11 hod. dopol. do 7:30 hod. večer.
V sobotu zavřeno.
Srdečně Vás zve
MARIE ČIHULOVÁ
Rádi posloužíme, chcete-li si vzít jídla domů. Stačí zavolat a pro jídlo si přijít.
Tel.: GU-4-9633

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road **BERWYN, Ill. 60402**
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

DOPISY našich čtenářů

SAN ANTONIO, FLORIDA

P.b.J.K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

pro sovětskou vládu a poslušné poskoky v satelitních zemích to musí býti opravdu strašně nepříjemné, aby vysvětlili lidu, proč Sověty byly donuceny koupiti obilí a to pšenici a kukuřici od imperialistické Ameriky. Zvláštně trapné pro ně je, jak to říci, když podle jejich úředních hlášení byly všechny plány, podplány, nadplány a to ve všech oborech splněny na sto a v některých přes sto procent. Tato kryjící propaganda se přenesla již do škol, dobře to napsali v Herald Tribune, z jejichž článku si dovolím některé citáty použíti. Tak dobře, soudruzi-žáci, soudružky-žákyně, dnes budeme hovořiti o výživě. Která země je největším zemědělským výrobcem. Celá třída odpovídá, Sovětký svaz, soudruhu učiteli. Dobře, velice dobře, odpovídá soudruh učitel. V tom se ozve hlásek, soudruhu učiteli, prosím, no co pak chceš, soudruhu Ivánku? Soudruhu učiteli, já bych se rád zeptal na tohle. Sovětský svaz je největším zemědělským výrobcem na světě, ale proč pak musíme kupovat všechno obilí v Americe. Hele, žáku Ivánku, ty jsi ale buržoázkontrarevolucionář. Ale přes to ti odpovím. Sovětský svaz kupuje obilí v Americe jenom k vůli dodržování détente, náš velký a chytrý vůdce soudruh Brežněv zajišťuje světu mír tím, že odebírá od kapitalistických států jejich zemědělské přebytky, neboť détente ve skutečnosti znamená berte dokud dávají. Soudruhu učiteli ale jak to přijde, že Amerika má přebytky ve všech potravinách, zvláště v obilí? To proto, ty hlupáku, že v Americe nemají žádné pětiletky, žádné nadplány a podplány a tak jim tam roste všeho více, než snědí. Je samozřejmé, že i v Sovětském svazu roste obilí pro každého dost, ale tady se ničím neplýtvá, naproti tomu v Americe pěstují obilí kdy a jak se jim zachce, ať je potřebují či nikoliv. A proč to dělají, soudruhu učiteli? Dej již pokoj, rebelante, jen aby člověk stále vysvětlioval. To je tím, v Americe nemají žádnou plánovací komisi, která by řekla zemědělcům tolik a tolik musíte zasít kukuřice a tolik a tolik pšenice. Za to naši zemědělci dodržují přesně plány a proto neskladí ani o kilo více. Ale teď si již sedni a dej pokoj, otravo. Soudruhu učiteli, ještě mám otázku, jestli je to tak, že Státní plánovací komise nařizuje sovětským zemědělcům, kolik obilí musí zasít, oni přece skladí dost obilí pro každého, co děláme s tím americkým obilím? My je sníme, ty "trockisto", a to ještě, když byla to krize s naftou, jako to embargo, tak jsme je prodali Arabům a dali nám 12 dolarů za bušl. A co jsme dali my za bušl Američanům, no, no, ještě nic. Stali jsme se spotřebiteli amerických obilnin jen proto, abychom dokázali Americe, že chceme tloustnout z jejich kapitalistické politické hlouposti. Soudruhu učiteli . . . Ivane, já tě upozorňuji, že jestli se nepřestaneš ptát, tak tě budu muset předat KGB. Soudruhu učiteli, ale já bych se ještě rád zeptal na něco za svou maminku. Na co se chceš zeptat za tvou matku? Vy tvrdíte, že máme obilí dost, ale ona mně řekla dneska ráno, že nikde nesehnala chleba a tak mi nemůže dáti nic sebou do školy. To je přece holý nesmysl, že tvá, zrovna tvá matka nesehnala chleba, však jsem již vám řekl, že v Sovětském svazu byly všechny plány zemědělské výroby splněny. Abych ti dokázal, Ivane, že je to pravda, tak si to zde ve škole hned prověříme. Ať zvedne ruku každý, komu matka dnes řekla, že nesehnala chleba. Vy holoto, vy blázni, vy revolucionáři. Cožpak jsme vám všem nevtloukali do hlav Marx-leninismus, cožpak vy všichni chcete, aby nás odvezli na Sibiř do nápravných táborů! Ale co tedy mám říci své mamince, soudruhu učiteli? Odpověz jí podobně jako odpověděla žena našeho velikého vůdce Lenina lidem, kteří si ji stěžovali, že není k dostání chleba. No a co jim řekla, soudruhu učiteli? To je velice jednoduché; řekla jim prostě a moudře, když nemáte chleba tak jezte koláče.

Milí čtenáři, tato satiristická povídka nemá daleko ke skutečnosti, v některých pojmech Kdyby si americká vláda uvědomila, jakou sílu a zbraň má v tom, že americký farmář dovede vypěstovati více obilí než Amerika spotřebuje, tu by se veškeré události, ať již politické či hospodářské, utvářely docela jinak. Komunismus nemá žádné duchovní základny, je to čistě materielní nauka a v celém komunistickém světě platí nepsaný zákon: kdo nekrade, ten okrádá svou rodinu. Jak žalostně by ztroskotal, kdyby nebylo co jíst, kdyby si komunisté museli utáhnouti pásek kolem břicha. Každý režim je závislý na životním standartu svých občanů. Bez americké pomoci by komunismus již dávno zahynul na souchotiny. Každý vlk, každá hyena padne a zahyne, když nemá co žrát, ale jakmile se jen trochu zasytí, kouše, zabíjí dál. Vlk zůstane vlkem a komunismus komunismem, není velkého rozdílu v jejich zvířecích podstatách. Věru krásný to život v tom komunistickém odrátovaném a minami obloženém komunistickém ráji.

Vážená redakce, milí čtenáři, končím to mé povídání, všechny vás pozdravuji, prosím o modlitby za staré a nemocné Bůh vám všem žehnej.

Karel Pekárek

NORTH CANTON, OHIO.

Ctěná redakce našeho milého Hlasu Národa.

Ráda čtu ty naše noviny; dovedu si představit, jaké máte asi různé těžkosti, ale vydržte! Modlím se za vás všechny kolem Velehradu, posílám malý příspěvek a vzpomeňte si na mne v modlitbě. Jsem dosti vážně nemocná, pravá ruka boli, nemohu psát, tak tu svoji bolest obětuji za naše drahé trpící ve staré vlasti, za Vaše trampoty, a místo dopisu posílám několik rýmovaných básniček.

Vaše čtenářka S. D.

"Hájek".

Tak to dětství moje —
prchlo jako krásný sen,
na který se rádo myslí,
když nastane zase den.

Při vzpomínce na to
kalí se můj hled,
jako když jsem dala,
tobě — s Bohem — naposled.

Tam jsem kdysi žila
v domku pěkném v dálce,
často jsem naň hledívala
z háječku na skalce.

Hoj, zelený hájku smavý,
jak jsi vyrostl již asi —
a mne osud zavál —
v cizí svět až kamsi.

Do kytičky vřesu trochu
svázala jsem v pentličku,
i šištičku s památkami
nesla jsem si v uzlíčku.

Snad — až přece jednou
ve vlast přijdu zpět —
nechej, hájku, šumné písně
v korunách svých stromů pět!

S.D.

Svatý kříž.

Mohu já přistoupit blíž —
kde vypíná se svatý kříž —?
Má líc by se studem rděla,
jak bych tam jíti směla,
kde tiše nevinnost pněla?
V mém nitru — hříchů skrýš.

Na svatém tom kříži
sám Bůh ke mně shlíží;
hřeb sklál Jeho nohy, ruce,
opuštěn zde úpí v muce
se Svou Matkou — v rozluce.
A mně vina tolik tíží!
Ta hluboká rána v hrudi
mě, Kriste, k Tobě pudí,
Tvá hlava, Synu Boží,
zkrvácená korunou z hloží
mou lítost v duši množí.
Mé hříchy teď — srdce studí.

O, Kriste, — odpuštění dej,
ke mně nehodné se znej;
Tvůj zrak-li se v můj noří,
ošklivost pro hřích se tvoří,
a po Tvé lásce duše hoří. —
Bože, — jdu blíž, mé srdce
hřej!

S.D.

Skřivánek.

V srdci mém všechno to hárá
když vidím, jak skřivánek —
do oblak vylétá časně z jara,
by vyzpíval svých zpěvánek.
Z hrdélka jeho jásavé trylkování
od jara do zimy lze slyšeti,
vždy z jitra až do stmívání
tak mile, líbezně jej pěti.

Třepotá křídelky dál a výš,
jen pozoruj, dokud jej zříš —
to k svému Stvořiteli as blíž
tak vysoko, že jej víc nespatříš.
Ale již tryskem se vrací zpět
z těch dálných lepších snad světů,
neb slyšet jeho krásný zpěv znět,
až někde zapadne do nivy květů.
A se mnou cos' divného se děje,
je plno bolu, lásky, touhy v duši,
když ten ptačí zpěv s nebe spěje,
i moje bytost tam kdes Boha tuší!

S. D.

KNOX, INDIANA

"ČASOVÉ PŘIPOMENUTÍ

Věnováno štáb. kapitánu KOSTELNÍČKOVI, ústřednímu vedoucímu předvojenské výchovy Československého ORLA.

Největší československ. armádní posádka s významem záštity tradic staroslavné Metropole vždy byla hrdostí Olomouce, — mimo účelným oživením vládla, sloužila ku zajištění svobodného řádu a jeho pokroku do budoucna bez jakýchkoliv pochybností odedávna. Proto — METROPOLE, honosnosti tak zdravé — jiná města nemají. K této hrdosti hanácké patří nejtěžší zvon republiky, váhy 140 metráků s dominantním hlasem nad katedrálou sv. Václava, k chvalozpěvu božímu vyzývající. Vyzvánět jim bylo mi cti v partě čtyř kamarádů, dvou Tondů a dvou Josefů, neboť jeden by "Václava" nezmohl. Sloužili jsme u 4. kulometné roty, šestého hanáckého pluku a Karel Kostelníček — to byl "náš štába". My vojáci jeho, proč bychom plným právem nemohli si zazvonit — tedy "kostelničit"? Byl to přece náš nejveselejší representant, známý městu v přilehavé uniformě s řadami pásků, vyznamenání te z bojů, za svobodu, prvé česko-sl. légie.

Sbor jeho důstojníků byl vybraný, jich původem zastupoval kraje Slovenska i Čech znalostí řeči maďarské i německé, což po stránce výzvědného zpravodajství bývá nepostradatelnou věcí. Podporou teoretickou tohoto sboru výkonný rotmistr Hříbal redigoval měsíčník ROTMISTROVSKÉ LISTY, jež koordinovaně přispívaly ku praktickému výcviku branné výchovy všech vojenských posádek území Československa. Také sport pod Kostelníčkovým vedením byl zastoupen vynikající měrou. Poručík Mrtýnek na podzim r. 1931 přivezl z Varšavy mezinárodní trofej ve skoku vysokém. Předešlého roku 1930 poručík Chmela stal se mistrem Evropy v šermu. Též z mužstva předcházejících ročníků vynikl na lyžích nějaký vojín, jehož jméno s přehlasovaným "ö" ze sudetského území prostě jsem si neupamatoval. Přijel jednou k naší rotě se podívat. Podivil jsem se jeho českému cítění, převládalo nad skopčáckým dialektem německé přízvučnosti. Jeho mistrovství republiky na dlouhé trati mu však a pak i jiným po deseti letech vyrval náčelník jednoty Orla v Novém Městě na Mor., Josef Kosour, kteréžto jméno čistě české v paměti mé stalo se nezapome-

RHEUMA-ARTHRITIS

Koho trápí, jistě rád si přečte, co píší spokojení naši zákazníci: Pošlete zase kombinaci BOL-VEN, ZDRAVI-TAMIN a MORAVIA liniment, poněvadž jen tyto mne chrání od nastuzení a bolesti jako z rheuma-arthritis i ztuhlých kolen a bolesti povrchových nervů, píše A. Lasanowich, Holyoke, Mass. — Nebo: Jsem vděčná za tak silný arthritic pain reliever. Vyzkoušela jsem všechny možné masti a linimenty, ale žádný není jako ten skoro zázračný MORAVIA liniment. — A. Mashada, Felton, Cal.

V našich nových cenách je již započtena částečné zdražení léčiv a poštovného:

ZDRAVI-TAMIN na krev a sílu na 5 týdnu užívání je teď $4.20. . . . větší na 10 týdnů $7.30. . . . čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20. — na 10 týdnů . . . $6.40. — Koncentrovaný MORAVIA Extract na 1 pintu linimentu je, bohužel, už $4.50 a na quart $7.50. — DANUBE pročišťující tablety z léčivých bylin na 50 dnů $2.80. DANUBE na 2 měsíce $3.90. — Menší Kombinace 1 BOLVEN a 1 velký ZDRAVITAMIN je $10.50. — 2 BOLVENY a 1 ZDRAVI-TAMIN velký $13.70. — Kombinace: 1 Bolven, menší Zdravitamin a menší Moravia liniment $11.90. Ostatní kombinace si lehce spočítáte sami.

V těchto cenách je už započteno jen částečné zdražení léčiv a kosmetik i zdražení poštovného třetí třídou (pomalejší). Touto pomalou poštovní třídou budeme teď posílat všechny balíčky. — Chcete-li to míti rychlou poštou do 5ti dnů, připočtěte sami na každý jednotlivý kus tolik, kolik považujete za rozumný příplatek. Při objednávce za 20 dolarů nebo více připočítejte na rychlou třídu $2.50 a při objednávce do 30ti dolarů nebo více $3.00.

Přiložte cash (neztratí se), money order, šek nebo na COD. Posíláme také do Kanady, ale ne na COD. Do Evropy odešlem to za vás, když připojíte $3.00 na air mail. Objednejte s důvěrou a zárukou spokojenosti ještě dnes!

LAGUNA-pětivitaminový, výživný, krášlící a rychle hojící pro dospělé ženy i muže, mladistvé i děti, s velkým obsahem E-vitaminu nemastný krém na den zůstává za $3.50, ale přidejte 50c na rychlou — 1st class — poštu. — LAGUNA-neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný (Anti-wrinkle) noční krém, nová formule s E-vitaminem a dvěma jinými na různé vady pleti a vrásky také $3.50 a přidáte 50c na rychlou — 1st class — poštu. Nejlepší výsledky používáním obou krémů. Objednejte s důvěrou a zárukou účinnosti — ještě dnes!

European Drugs, Dpt. 6, P.O. Box 927, Laguna Beach, Calif. 92652

nutelným.

Já sám děkuji svému panu "štábnímu" za jeho osobní předvedení — lehu k zemi — při vrhu granátem. Za druhé světové války mi to zachránilo život, snad dvakráte, neboť první granát vybuchl 10 kroků ode mne a ve dvou vteřinách druhý 20 metrů dál. Při této vzpomínce musím dodat, že tehdy můj výběh z krytu vlastně usnadnil Rusům postup, neboť nepřítel v tom důsledku odkryl své palební postavení. Ostatně byly to jediné dvě rány, co Němci nám v Tištíně dali, po nich, nečekajíce na odvetu, dali se na útěk.

Z pravé strany kopce "spravedlnosti" německé kulomety vyhnal ruský dělostřelec, druhým zásahem shodil lihovarský komín. V zaměřování na něj mu bránil u děla stojící Láďa Smýkal, pozdější předseda ustaveného MNV, řkoucí střelcovi: "Tam nestřílej." Po odpalu Rusák se naň obrátil, řka: "Vyplašil jsem Germánce, vidíš, jak utíkají? Zasluhoval bys — tě zastřelit." Ale za omyl soudruhovi Smýkalovi se nic nestalo. Případ v Ivanovicích nevylučoval tak život jednoho civila. Oběsili ho Rusové na rýně radniční střechy, prý, jako třídního nepřítele bez okolků na konvenční platnost vedení války.

Velice málo mohl bych slevit co do přesnosti mnou časově datovaných jednotlivých fází na sklonku II. svět. války, jež tímto uvádím. Fakta v svědectví lidu zůstávají platná, i když objevování jich v přišeří válečného chaosu zdánlivě dosud unikalo, přece váha mravních spojitostí rýsuje se stále nad politickým tlakem čím dále jasněji a zřetelněji.

Především válka sama k očekávání předpokladů svých spolupřinášejících hrůz v myšlení rozumněji uvažujícího lidu a několik let předcházejících nacistických příprav k světovému konfliktu stmelovalo oprávněnými obavami zdravé jádro tohoto lidu bezděčné pokud zbylo po mnohostranných vnitropolitických třenicích. Složky mládeže koaličně státotvorných stran měly představovat kádr neřku-li monolit budoucí národní stability. Tomu odpovídala jich početná organizovanost v tělovýchovných spolcích Sokola s liberálními idejemi a Orla s náboženským vyhraněním. Předvojenskou výchovu na Moravě jako první z mládežnických organizací počal r. 1931 Orel. Samozřejmě na vybudování čs. státu účastnilo se v legiích oboji toto symbolické národní ptactvo, Orel vysokým poměrem dvaceti pěti procenty svého členstva.

Do vínku základů čs. armády Sokol přispěl tělovýchovným názvoslovím, které do menšinového jazyka maďarského přeložil Orel celostátně k vojenskému užití a pravděpodobně v této úpravě slouží i maďarské tělocvičné organizaci Turul čili maďarskému Orlu. Česká Obec Sokolská se sídlem v "zlaté Praze" proto oficielně fedrovala tělocvik Tyršův. Ale Morava nebyla pozadu. Tělocvičná činnost vznikla již r. 1860-61 založením Tělocvičného Spolku v Brně, který splynul do Sokola založeného r. 1862 pod novým jménem Moravská Obec Sokolská. Tělocvičné názvosloví na Moravě šlo s krokem českého jazyka. Např. podle Tyrše povel "upažit" nahrazen je opět správně staromoravským "rozpažit". Pochopitelně ve vojenské výchově našly opravy srozumitelnějšího uplatnění v bližě jednoznačných krátkých pojmech — třeba — "rozkrok" namísto "stoj rozkročný" zrovna jako nářaďová "roznožka" místo "skok roznožmo" nebo vžitý na vojně rozkaz "koně spravit", znamená "nakrmit". Nutno uznat — úsečné cvičné povely jsou jasným požadavkem tak jako odtroubení táhlé večerky "Moravo — Moravo —", při které se na kavalci dobře usíná.

Počet obětí na životech za II. sv. války z celého okresu není mi znám — pouze z jeho okrajové části —, podíleli se na nich přibližně stejně Orli jako Sokolové.

Orli měli zastřeleného faráře z Nezamyslic v Brně-Kounicích a zmrzačelé dítě sestry orlice v Tištíně.

Sokolům vzalo Gestapo do Mauthausenu starostu Miličovy župy Jos. Zapletala, kdež zahynul, a přednosta žel. stanice Mořkovice Alois Zavadil zastřelen v Brně, oba Sokolové rodáci z Tištína.

Maďarským zálohám u Tištína partyzáni zabili jednoho vozatajce od zásobování. Němci neměli žádného mrtvého. Na straně Rusů zabit byl od Němců tankový poručík, avšak v Kovalovicích u Tištína zlikvidovali své vlastní dva vojáky Rusové sami. Zastřelila je ranami z revolveru do týlu, čelem ke zdi, žena-oficírka docela nevojensky. -- —

Po skončení války nastalo — očekávání mnohem horších časů — dle předzvěsti Msgr. Šrámka po jedné schůzi v tajném doslovu k župním delegátům, které v Olomouci proto zdržel, aby radši potom domů rozjeli se druhým vlakem. Nelitovali toho, získali posilu a spoj. V Praze sněmovna to byl systém nucených ústupů. Brali jsme důvěrná sdělení v ztrnulém tichu na vědomí — a pokud možno dle toho drželi se ve svých okrscích.

Z poválečných časů nemusím vzpomínat následky denunciací lidu. Ještě kolem r. 1960, když už nebylo třídních důvodů, odsouzen byl na dlouhá léta kostelník z Vrchoslavic za delikt proti mravnopočestnosti. O svědcích údajného činu tisk nic nepřinesl. R. 1950 náhodou u lékaře, ordinace zaslechl jsem pár slov syna obecního strážníka k četnic. strážmistrovi: "Včera jsme ty mnichy vezli do sběrného kláštera nákladákem." — Šli jsme spolu domů, dal mi štrapáckou otázku; zda mu odpustím, že mi ukradl motocykl, prodal a peníze zaň proflamendroval s kumpánem dr. Alexem Čepičkou r. 1935 v restaurantu v Hulíně, kde si tykali. — Zamyslil jsem se, Pro spoj — besedování nás beztak starých orlů stačilo staré mé kolo od Cardavského z Mořic —.

Děkuji bratrsky za pomocná přispění ve válečných bědách především mechaniku St. Vystavělovi z Němčic, už kvůli kalamitě zapletené s proslaveným Čepičkou, výtečně mi spravil ten bicykl k pojízdným účelům zadarmo. Dík všem, i jinému mechanikovi z Olomoucka, jenž dal a nasadil nový řetěz k motoru mi zdarma, když ještě mohl jsem ním do župního sekretariátu dojíždět.

Uzavírám vděčné vzpomínky na podplukovníka Průchu, velitele I. praporu, a jeho zástupce majora Urbanovského, z jejichž návrhu měl jsem býti povýšen. Tu čest jsem nepřijal. Zdvořile jsem se omluvil, že jako syn amerických občanů šel jsem k odvodu dobrovolně z toho důvodu, abych absolvoval dokonale prostý potřebný výcvik a po návratu mohl jej využíti jako civilní předvojenskou výchovu. Projevil jsem přání, aby členstvo mé jednoty, jako předtím, rádo mne považovalo co rovnocenného bratra bez pocitu povýšené nadřazenosti, protože ve spolku hodnosti nemáme. Tot' se ví — vojenští pánové nad takovým míněním kroutili hlavami. Co se dá dělat? To — svobodně myslit — nechal jsem si pro sebe. Věděl já ze školy od p. faráře Bajara, jehož žákem byl též kdysi i K. Kostelníček, že člověk v prostém prostředí, v kterém míní býti, lépe zaslouží si důstojnosti vlastními výkony bez ctižádosti — a ty nedají se suspendovat.

V den Patrika loučil jsem se s vojnou a nato v předvečer mých narozenin a zároveň jmenin svátku to Josefa pulíroval jsem "blejskavou" šavli, kterou mi roťák Tonda Hříbal v upomínku daroval. S ní srdcem vesel, volný bez hodnosti cvičil jsem vojenské půlhodinky na mnoha "veřejných", slyše leda-dakteré mínění: "Ten musil být nejmíň četař."

Mile praktický dojem, vzpomínám, zanechal u mne štábní kapitán Kostelníček, když mne v rotní kanceláři postavil do "ha-ptáku" slovy: "Pamatuj VŽDYCKY a-n-o nebo n-e, NIKDY — n e v í m —. To raději nemluv nic."

Z l a t á s l o v a,
kdy hovořily zbraně,
mlčely ústa moravského kraje.
— u k á z a l a s e n á m
p l a t n á
m n o h d y v c e n ě
z l a t a.
Z časů válečných
i neválečných
připomíná
J o ž a H a n á k

* * *

(Křídla HESLA DŮM BOŽÍ vznesla)

Vstali noví bojovníci,
začli kurzy marxisticky
přeškolovat mermomocí
sluhy Páně, kostelníky.

Ve vrchoslavském kostele
je lidu jak když nastele,
Zvoní jim tam kostelnička,
muž v žaláři — nevadí, —
vždyť už jako "čiščéňačka"
zvonívala od mládí.

CHTĚJÍ-li muže jinak
cvičit,
totak ještě — Pán Bůh
sečte — —,
— nedá krumpáčem jim
kostel n-i-č-i-t.

Důstojný pan Dr. Felix Mikula, bývalý profesor na Karlově universitě v Praze dožil se sedmdesáti let. Přeji mu, aby ještě mnoho let mohl pracovati na vinici Páně. S vděčností vzpomínám jeho horlivé práce pro katolíky v Československu i exilu. Do jeho fondu pro Hlas Národa přikládám 20 dolarů.

Nejmenovaný z Chicaga.

Vyhláška o konání Valného sjezdu

Československé křesťanské demokracie

u příležitosti 200. výročí nezávislosti Spojených států severoamerických.

◆ ◆ ◆

Rozhodnutím posledního Sjezdu našeho politického Hnutí, vyhlašujeme tímto dnem ve smyslu stanov Čs.K.D. —

VALNÝ SJEZD ČESKOSLOVENSKÉ KŘESŤANSKÉ DEMOKRACIE

(Hnutí Čs. křesťanských demokratů v exilu)

— po prvé na území Spojených států amerických —

ve dnech 4. - 6. června 1976.

Pro letošní Sjezd byly Spojené státy zvoleny proto, abychom mohli při jejich jubileu veřejně poděkovat jejímu lidu za vše, co vykonal v obou Světových válkách pro svobodu našich národů a čím přispěl k založení jejich vlastního státu, jakož i za vše dobré, co vláda USA a jeho lid, jakož i náš starokrajanský lid český a slovenský, učinil ve věci našeho exilu.

Jelikož všechny dosavadní Sjezdy za 19 let naší existence byly konány o Svatodušních svátcích, tak i letos naše politické bratrstvo se tradičně shromáždí o Letnicích a to v dnech 4. - 6. června za účasti — kromě delegovaných bratří z Kanady a USA — také celé řady bratří z Evropy a jim obzvláště bratrsky stiskneme pravice.

Jako místo pro konání Sjezdu byla zvolena Česká metropole na Michiganu — Velké Chicago — Berwyn, pod záštitou Mayora Emila Vacína a jeho pokračování bude v Lisle, Ill., pod záštitou Ndp. opata Tomáše J. Havlíka, O.S.B.

V příštích dnech obdrží bratří delegáti přesný program průběhu Sjezdu a další všeobecné pokyny.

Bratři a sestry, snažme se, aby náš Valný sjezd byl korunován plným manifestačním úspěchem.

Za: Ústřední výbor Čs. křesťanské demokracie v exilu

František Sulc, předseda Příprav. sjezd. výboru v Chicagu
Jaroslav Kusý, předseda — Jan Kuncíř, gen. tajemník

V Mnichově, Záp. Německo
a Chicagu, Ill., USA,
na Hod Boží velikonoční
L.P. 1976.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1976
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba.
ČIHAK WORLD TRAVEL, INC.
Naše cestovní kancelář vypraví z Chicaga a okolí 4 autobusy "Greyhound" na 41. Mezinárodní eucharistický kongres do Philadelphie 1.-8.srpna 1976., se zájezdem do Washington, D. C. na zpáteční cestě. Jízdné s dvojím přenocováním tam a zpět: $110.00 — Přihlaste se bezodkladně u svých osadních spolků, anebo přímo v naší cestovní kanceláři.
6302 West Cermak Road Berwyn, Ill. 60402
Phones (312) 795-9050 - Chicago (312) 242-6110

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala — Brokers

SPORT

42. mistrovství světa hokejistů v Katovicích pokračovalo

ČSSR - POLSKO 12:0

Branky: Jiří Novák 3, Jiří Holík 2, Petr Šťastný 2, Martinec, B. Šťastný, Bubla, Hlinka, Černík. Sestava: Dzurilla (ZKL Brno) — Machač (ZKL Brno), Pospíšil (Kladno), Bubla (Litvínov), Kajkl (Plzeň), Kaberle (Kladno), Chalupa (Jihlava) — P. Šťastný (Bratislava), Nový (Kladno), Černík (Vítkovice) — M. Šťastný (Bratislava), Hlinka (Litvínov), Holík (Jihlava) — Martinec, J. Novák, B. Šťastný (všichni z Pardubic). Trenéři Gut a Starší.

Od začátku utkání byli čs hokejisté lepší a nedovolili Polákům žádnou nebezpečnou akci. V poslední třetině čs. tým předváděl hotovou exhibici zakončenou překrásnými góly. Tuto třetinu vyhráli 8:0.

SSSR - NDR 4:0

I v tomto utkání sovětské mužstvo předvedlo špatnou hru, která postrádala rychlost a kombinaci. Vše se rozhodlo až v závěru.

USA - ŠVÉDSKO 2:0

Američané hráli výbornou obranou hru ve středním pásmu s vynikajícím Curranem v brance. V druhé třetině byly časté pěstní souboje. Oba góly padly z dálky.

FINSKO - NSR 5:2

Tým NSR měl výborný nástup a vedl 2:0, ale potom začal bránit výsledek, což byla zásadní chyba. Finům se podařilo vstřelit pět gólů za sebou a vítězství si nenechali vzít.

ČSSSR - ŠVÉDSKO 3:1

Branky: Chalupa, Nový, Martinec. Sestava: Holeček (Sparta) — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Kaberle, Chalupa — P. Šťastný, Nový, Černík — M. Šťastný, Hlinka, Holík — Martinec, J. Novák, B. Šťastný. Čs. celek měl drtivý nástup, ale branky nestřílel. Teprve ve druhé třetině obránce Chalupa, když prostřelil obránce a brankáře a Nový z přesného pasu od Pospíšila zajistili Československu vedení. V poslední třetině zvýšil Martinec z přihrávky od J. Nováka. Jediný gól dali Švédové po chybě čs. obránců. Výborný byl Holeček v brance.

SSSR - FINSKO 8:1

Mužstvo SSSR předvedlo zatím svoji nejlepší hru. Vycházela jim rychlá kombinace, když jim Finové nechali velký prostor ve středním pásmu.

NDR - USA 2:1

Další nečekaný výsledek. Všechny branky padly v závěrečné třetině. Američané měli smůlu, když dvakrát nastřelili tyčku a dvakrát jim chytil brankář NDR vyložené šance ze sólových akcí.

NSR - POLSKO 5:3

Hráči NSR byli hokejově lepší a uměli proměňovat vyložené brankové šance, které rozhodly o vítězství.

ČSSR - FINSKO 7:1

Branky: Nový 2, Martinec, Holík, B. Šťastný, Bubla, P. Šťastný. Sestava: Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Chalupa, Dvořák — P. Šťastný, Nový, Pouzar (Č. Budějovice) — M. Šťastný, Hlinka, Holík — Martinec, J. Novák, B. Šťastný. Finové vedli od 2. min. 1:0 a čs. mužstvo vyrovnalo sedm sekund před koncem prvé třetiny. Ve druhé části už měli čs. hráči jasnou převahu a vyhráli ji 4:0. Branek však mohli vstřelit ještě jednou tolik. V závěru už čs. tým šetřil síly.

SSSR - ŠVÉDSKO 6:1

Sovětské mužstvo má stoupající formu. Švédové špatně bránili a nepřesně střídali.

USA - POLSKO 4:2

Rozhodla první třetina, když ji Američané vyhráli 2:0 a tento rozdíl ubránili do konce utkání.

NSR - NDR 7:1

Tým NSR hrál se zajištěnou obranou a s dobrou střeleckou muškou.

ČSSR - USA 10:2

Branky: J. Novák 3, Martinec 2, P. Šťastný, Černík, Hlinka, Nový, M. Šťastný. — Sestava: Holeček — Machač, Pospíšil, Bubla, Kajkl, Kaberle, Dvořák — P. Šťastný (41. Pouzar), Nový, Černík — M. Šťastný, Hlinka, Holík — Martinec, J. Novák, B. Šťastný. Čs. mužstvo hrálo rychle s vtipnou kombinací a dobře střílelo. Tvrdým osobním soubojům se vyhýbalo. Výborně zahrál pardubický útok, který nastřílel pět branek.

ŠVÉDSKO - FINSKO 4:3

Byl to velký boj od začátku do konce, který se rozhodl až v závěru.

SSSR - NSR 8:2

Po celé utkání měli jasnou převahu sovětští hráči.

Tabulka MS

1.	ČSSR	10 bodů
2.	SSSR	8 "
3.	USA	5 "
4.	Švédsko	4 "
5.	NSR	4 "
6.	Polsko	4 "
7.	Finsko	3 "
8.	NDR	0 "

ČSSR - RAKOUSKO 5:0

Branky: 25. Masný s přihrávky od Ondruše, 34. Panenka nechytatelnou bombou, 36. Nehoda, kterému přihrál Panenka, 58. Masný po přihrávce od Nehody, když celou akci vytvořil Biroš, 63. Panenka ideálně poslal míč Nehodovi, který prošel celou obranou a přes hlavu skóroval. Sestava: Viktor (Dukla Praha) — Biroš (Slavia Praha), Ondruš, J. Čapkovič, Gogh (všichni Slovan Bratislava) — Dobiáš (Trnava), Pollák (VSS Košice), Panenka (Bohemians Praha) — Masný (Slovan), Nehoda (Dukla), Petráš (Inter Bratislava). Masného vystřídal v 68. min. Švehlík a Nehodu v 73. min. Moder. V posledním zápase kvalifikace pro OH hrané v Bratislavě čs. mužstvo zvítězilo, ale už to nebylo nic platné. Rozhodnutí padlo před týdnem v Lipsku, kde jsme hráli 0:0 a postoupil tým NDR. Po celé střetnutí byli čs. hráči lepší a zvláště ve druhém poločase byli neomezenými pány na hřišti.

ČSSR - RUMUNSKO 3:1
— Dorostenci

Branky: 15. Šťastný bombou z 22 m, 39. Kotrba hlavou, 79. Jarolím. — Sestava: Hazucha (Slovan) — Rapand (Šala), Stričko (Michalovce), Fedorišin (Prešov), Němčický (Prievidza) — Šťastný (Dukla Praha), Tábor (Jablonec), Kvačkaj (Brezno) — Kotrba (Milevsko), Jarolím (Jablonec), Nesvačil (VS Tábor).

Dorostenci ČSSR postoupili mezi nejlepších 16 mužstev na turnaj UEFA hraný letos v Maďarsku. Naposledy hráli tento turnaj v roce 1973. Čs. dorostenci hráli rychle a většinou na jeden dotek. Vyhráli zaslouženě.

II. LIGA KOPANÉ
— 21. KOLO —

Příbram - Sparta Praha	1:1
Michalovce - VP Frýdek Místek	2:1
VŽKG - Prievidza	0:0
Kys. N. Město - Vlašim	2:0
Pov. Bystrica - Dukla B. Bystrica	0:0
Martin - Kladno	3:1
Bardejov - Prešov	1:0
Liberec - Nitra	3:3

První tři týmy v tabulce

1.	Sparta Praha	27 bodů
2.	Dukla B. Bystrica	27 bodů
3.	VP Frýdek Místek	26 bodů

Odvetné zápasy evropských pohárů v kopané rozhodly o finalistech.

PMEZ

Bayern Mnichov - Real Madrid 2:0. Oba góly dal kanonýr Müller.

PSV Eindhoven - St. Etienne 0:0.

Finále se hraje 12. května v Glasgově mezi Bayern Mnichov a St. Eitenne (Mistr Francie)

PVP

Anderlecht Brusel - Sachsenring Zwickau 2:1.

West Ham United — Eintracht Frankfurt 3:1.

Finále se hraje 5. května v Bruselu mezi Anderlecht Brusel a West Ham United.

Pohár UEFA

FC Bruggy - Hamburger SV 1:0.

FC Liverpool — FC Barcelona 1:1.

Finále se hraje 28. dubna a 19. května mezi FC Bruggy a FC Liverpool.

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

VÝRAZ "SENZACE" NESTAČÍ

Jistě už víte, co mám na mysli. Výsledek zápasu Poláků se Sověty (6:4) na mistrovství světa v ledním hokeji v polských Katovicích nemohl předem předpokládat nikdo ani ve snu. Říká se, že míč nebo puk jsou kulaté, a že proto nikdo není vítězem předem. To všechno je pravda, kdekdo však naprosto samozřejmě viděl Sověty předem vítězi nad Poláky, kteří ve světovém hokeji nic neznamenají. Konečně, do katovického šampionátu měřili Poláci se Sověty síly dvacetšestkrát, a vždycky to dopadlo bezpečným vítězstvím sovětské "sborné". Vítězi se už dopředu viděli sovětští hokejisté také tentokrát. Jen si říkali, jestli těch gólů dají teď Polákům patnáct, anebo "jenom" deset. Nakonec dostali na začátku sami dva — a znervóznělí. Poláci na druhé straně hráli snad líp, než byli vůbec schopni. Domácí publikum bojovalo s nimi. Tenhle hokejový zápas se stal totiž jedinou současnou reálně možnou pomstou polského národa za prakticky už třicetiletí komunismu v jejich zemi. Sověti neumějí prohrávat. A tak, když šel jeden z nich tři minuty před koncem zápasu na hanbu, celé Polsko už vědělo, že o tuhle satisfakci už je nikdo nepřipraví. Mimochodem, pro československý satelitní tisk je příznačné, že většinou psal s rozpaky pouze o "velkém překvapení", a snažil se vyhnout méně běžným — být' příslušným — výrazům. A tak se například vyhýbal i výrazu "senzace", protože trenér hokejistů sovětské okupační mocnosti po zápase prohlásil, že "vítězství Polska senzací nebylo" . . .

Podívejme se však na poměry v sovětském reprezentačním mužstvu z b l í z k a. Porážky "sborné komandy" s Křídly Sovětů, se Švédy a dokonce i se švédskými juniory zřetelně signalizovaly, že s mužstvem mistrů světa není něco v pořádku. V týmu docházelo k rozporům a objevovaly se nesváry hlavně mezi "starými kozáky" a mladíky, kteří je měli časem nahradit. Co znamená v Sovětském svazu možnost sportovní reprezentace, si lze ve svobodném světě těžko představit. Představuje to běžně nedosažitelné vymoženosti cestováním počínaje a dostatkem různých potravin konče. Trenérská rada nakonec po několika slabých výsledcích vyřadila sedm hráčů a nahradila je nováčky. Kýžený obrat však nenásledoval. Za zmínku stojí, jak se ze sovětského mužstva vyřazovalo. Zásluhy — nezásluhy, už tě nepotřebujeme, tak — běž! Slavný Petrov byl například vyhozen z týmu jako nějaký uličník se zdůvodněním, že jako předseda svazácké organizace neukázal dostatek tréninkové morálky. Jen o něco méně zasloužilý Gusev byl najednou shledán "přílišným individualistou", a tak se dá pokračovat. Nu, však to už za ta dlouhá léta permanentního zabydlení nepřekonatelného sovětského vzoru v Československu známe.

Jinak lze nazvat katovický šampionát "historickým" i bez ohledu na výše uvedenou degradaci sovětského obra. Počet účastníků stoupl z šesti na osm, aby při sestupu dvou a postupu Rumunska mohla své místo zaujmout po řadě let i Kanada.

Několik profesionálů se objevilo už letos v americkém celku, nejsou to však ti skutečně nejlepší z nejlepších. Kanadané odšeli ze světových šampionátů po roce 1969, když viděli, né odešli ze světových šampio- amatérský tým, jenž by se rovnal státně podporovaným východoevropským mužstvům v čele se Sovětským svazem. Profesionály jim přitom hokejová federace, v níž měli značný vliv Sověti, postavit nedovolila. Z podobných důvodů se letos nezúčastnilo olympijského hokejového turnaje v Innsbrucku Švédsko. Švédský hokejový svaz totiž čestně prohlásil, že jeho přední hráči nejsou přirozeně amatéři a na amatérský olympijský statut by tedy přísahali falešně. Sověti — například — zato přísahali bez zardění.

JAROSLAV VOLF PO INFARKTU

V minulém čísle Hlasu národa jsme chválili kladenské hokejisty a jejich trenéra Jaroslava Volfa za zasloužený zisk titulu mistra republiky. Až po redakční uzávěrce jsme se dověděli, že jen 45 let starý trenér, bývalý čs. reprezentant, Jaroslav Volf, který se v mi-

OTTO PEJSA, Prop. Closed Mondays

New Little Bohemia

Otto's Restaurant and Cocktail Lounge

American & Continental Cuisine

Phones
277-0872
762-9537

2700 S. CHRISTIANA AVE.
CHICAGO, ILLINOIS 60623

nulých dnech usmíval se šampaňským v ruce na fotografiích čs. tisku při oslavě úspěchu, dostal infarkt. Stalo se to 5. dubna před návratem jeho mužstva ze zájezdu do Východního Německa. Volf bude muset před převozem do Kladna ležet aspoň měsíc v drážďanské nemocnici. Srdečně přejeme úplné uzdravení!

BLÝSKÁ SE NA ČASY

Jana Šoltýsová obsadila druhé místo ve slalomu ve švýcarském Laaxu za Zechmeisterovou z NSR. Byl to poslední závod Evropského poháru žen v lyžařských alpských disciplinách. Šoltýsová se tak celkově dělí o pěkné páté místo s Italkou Pietonovou. Sedmá skončila další čs. sjezdařka, Soňa Kuzmanová. Už jsme psali o tom, že Kuzmanovou a jiné přední čs. sjezdařky představitelé čs. tělovýchovy a sportu nakonec ani nenominovali na olympijské hry v Innsbrucku! Celkovou vítězkou Evropského poháru se stala Rakušanka Hauserová.

V BERLÍNĚ VÝBORNÝ PROHL

Na mistrovství Evropy ve vzpírání obsadil čs. reprezentant Karel Prohl v bantamové váze první místo v trhu a třetí v celkové klasifikaci. Odborníci dávají Prohlovi velké šance na olympijských hrách v Montrealu.

SPARTA BEZ KOKURENCE

Basketbalistky pražské Sparty získaly po Poháru mistrů evropských zemí i titul přeborníka Československé republiky. Vybojovaly 49 bodů a zvítězily jasně o 6 bodu před Královopolskou. Blahopřejeme!

VETERÁNI POUZE PODLE DATA NAROZENÍ

Mezinárodní tenisový turnaj v Houstonu svedl náhodou proti sobě staré soupeře, vskutku téměř nestárnoucí Australany, Kena Rosewalla a Roda Lavera. Když se člověk díval na jejich hru, srdce se jen smálo. Rosewall nakonec vyhrál 3:6, 6:4, 6:3. Rosewallovi je 41 a Laverovi 37 let.

NA KAŽDÉHO JINÝ METR

Řídící výbor tenisového Davisova poháru navrhl na svém zasedání na Mallorce, aby bylo z příštího ročníku této soutěže vyloučeno Mexiko, poněvadž odmítlo nastoupit proti hráčům Jižní Afriky na protest proti rasové politice. O návrhu bude v červenci hlasovat Mezinárodní tenisová federace. Naše stanovisko se shoduje s prakticky výjimečným návrhem řídícího výboru. Sovětský svaz totiž zatáhl politiku do sportu takovým způsobem a ovládá mezinárodní sportovní federace tak důkladně, že rozhodnutí na tomto poli bývají většinou jednostranná — jaká si prostě přejí Sověti. Začátkem dubna jednal například výkonný výbor FIFA v Riu de Janeiru a výsledkem bude pravděpodobně vyloučení Jižní Afriky z mezinárodní federace kopané. Na druhé straně si nikdo ani nedovolí jednat třeba o vyloučení Kuby, přestože se její vojáci vměšují jednostranně do problémů několika zemí světa. A na Sovětský svaz se už dokonce pomalu bojí ve sportovních federacích negativně jen pomyslet. Vzpomeňme namátkou na situaci po srpnové okupaci Československa roku 1968. Kdosi se ve světě odvážil navrhnout, aby se sovětský agresor za invazi nesměl zúčastnit mexické olympiády. Byl — přirozeně — zakřiknut. Připomeňme i v této sportovní rubrice nedávná Solženicynova slova: "Panuje zde univerzální podkuřování revolucionářům, a je tím větší, čím jsou tito extrémnější."

OLYMPIJSKÝ VÍTĚZ DO VĚZENÍ

V Polsku byl odsouzen na 25 let do vězení jeden z nejslavnějších polských sportovců, olympijský vítěz a několikanásobný mistr světa v šermu šavlí, Jerzy Jawlowski. Vojenský soud Pawlowského odsoudil za údajnou špionáž ve prospěch nejmenované země Severoatlantického obranného společenství. Pawlowski, kterému je 43 let, byl zatčen loni v květnu a podle zpráv západního tisku mu dokonce hrozil trest smrti.

PETR HORÁK

Poznámka o Josefu Koptovi a jeho díle

Josef Kopta se narodil 16. června 1894 v Libochovicích nad Ohří a zemřel 3. dubna 1962 v Praze. Sotva vstoupil do života po ukončení obchodní akademie, zasáhla válka. Ve dvaceti letech odešel na frontu a v roce 1915 se dostal do ruského zajetí. Tyto události byly brzy rozhodující nejen pro jeho další život, ale také pro jeho literární dílo. Vstoupil do legií, pracoval v nich i organisačně a s nimi prodělal také dlouhou cestu zpět do vlasti: Japonsko — Suez — Československo. Po návratu do republiky dostal místo v Památníku odboje, ale brzy ho zcela upoutala práce žurnalistická, redakční — a hlavně spisovatelská. Doba po druhé světové válce ho opět postavila do veřejných funkcí na ministerstvu informací a v Kanceláři presidenta republiky. Od roku 1949 ovšem tam už pro něj místo nebylo. Dožil v ústraní nad svou další literární prací.

Jak jsme už naznačili, byla pro jeho spisovatelské dílo po mnoha stránkách významná zkušenost válečná. Dala mu témata i problémy, ale utvrdila ho i v cestě, jak vidět svět, život, historii. Jeho práci byl blízký nikoliv pohled v rozsáhlých historických nebo společenských plochách, nikoliv obdiv vedoucí k heroisaci a oslavnosti ideálů nebo činů. Zvolil cesty, které se pohybovaly v každodenní zkušenosti, mezi lidmi všedního dne a lidmi s prostou lidskou moudrostí i zkušeností. Svým hrdinou udělal "obyčejného člověka". S ním a v něm sledoval velké kroky dějin (válka, život v mladé republice) i problémy a zkušenosti jednotlivců. V těchto hranicích se rozprostírá celé jeho dílo od rozsáhlých románových celků až po povídky a feuilletony. Méně znám byl Kopta básník a dramatik, ale zvláštní poznámku si zasluhuje jeho přínos do umělecky hodnotné literatury pro děti.

Závažné místo v celku tohoto díla připadlo především románovému cyklu **Třetí rota** (1924) s pokračováním v svazcích Třetí rota na magistrále (1927) a Třetí rota doma (1934), což představuje osobité dílo české literatury s legionářskou tematikou. Kopta v něm nesledoval plán napsat rozsáhlou románovou kroniku historických událostí, nýbrž podat obraz, který by známé a oslavované události i rozbírané problémy obrážel způsobem zcela jiným, v osudech jednotlivců, které poznal kdysi kolem sebe. Jejich zkušenosti i myšlenky, kterými se obírali, byly zrcadlem obrážejícím všechno to velké, co znamenají dějiny československých legionářů na Rusi. Slavné bitvy, roztříštěné Rusko i rozmanité ohlasy ruské revoluce — kritika, sympatie i rozpaky se tu prostupují v osudech všedních a prostých hrdinů. Vypovídat o těchto lidech, stavět je do nejrůznějších situací dávalo mu možnost povědět mnohé a proklamovat zároveň víru v sílu skutečných hodnot života, tj. svobody a lásky, které byly pro něj vždycky silnější než dočasné hody smrti a násilí.

Cestu, kterou uplatnil v Třetí rotě, neopouštěl ani v dalších svých početných knihách, ať už románech (**Jediné východisko**, 1930-37, — **Hlídač č. 47**, 1926, — **Ptáčník Ane**, 1940, — **Dies irae**, 1945) nebo v povídkách (**Pět hříšníků u Velryby**, 1925, a posmrtně: **Kolibří povídky**, 1963). To je jen náhodný výčet, k němuž je třeba přiřadit i črty cestopisné, příležitostné přednášky — a ne na místě posledním i umělecké překlady (A. S. Puškin, L. N. Tolstoj).

Jeho přístup k nedávné historii, která ožívala v republice, i jeho přístup k člověku přitahovaly nejen zájem čtenářů, ale i mladého filmového umění v Československu a vedly k dvěma úspěšným dílům oceněným státní cenou: **Hlídač č. 47** a **Třetí roty**, kterou má možnost chicagské publikum shlédnout v původní verzi na národních MAJÁLES klubu Domov v sobotu 15. května 1976 v 7:30 hod. večer v sokolovně Tábor v Berwynu.

Matematický koutek

Odpověď na příklad č. 10

Jde o aritmetickou posloupnost, v níž první člen je x, diference je 1,5. Patnáctý člen je $x + 14 \cdot 1{,}5 = x + 21$.

Víme, že patnáctý člen je osminásobkem prvního. Nyní můžeme sestavit jednoduchou rovnici $x + 21 = 8x$, z toho $x = 3$. Stáří sourozenců bylo: 3; 4,5; 6; 7,5; 9; 10,5; 12; 13,5; 15; 16,5; 18; 19,5; 21; 22,5; 24 let.

* * *

Příklad č. 11:

Když jsem šel podél kolejnic, zpozoroval jsem, že tramvaj mě dohání každých 12 minut a já potkávám tramvaj každé 4 minuty. Předpokládám, že tramvaje i já jsme se pohybovali rovnoměrnou rychlostí. V jakých časových intervalech opouštějí tramvaje své výchozí stanice?

KLUB DOMOV

z Národního svazu českých katolíků

pořádá

v rámci oslav 200. výročí trvání

americké svobody

v sobotu 15. května 1976

v 7:30 večer

ve dvoraně sokolovny "TÁBOR"

v Berwynu, Ill.

západ. 16. ul. a Clarence Ave.

NÁRODNÍ

MAJÁLES,

věnované vděčné vzpomínce na všechny americké a naše bojovníky za svobodu a nezávislost.

Nejprve bude uveden původní čs. zvukový film

"TŘETÍ ROTA"

podle spisu J. Kopty, v režii Svatopluka Innemanna s O. Korbelářem, F. Smolíkem, J. Plachtou, E. Fialou, Zd. Štěpánkem, Antonií Nedošinskou atd.

Po shlédnutí filmu bude

MÁJOVÁ TANEČNÍ VESELICE.

Taneční vystoupení mládeže klubu DOMOV a jejich přátel.

KUCHYNĚ — VINÁRNA — ŠENKOVNA

Hudba: G. Kollarič

Program: F. Uhlířová Tance: Bláža Holubová

Vstupné $4. Lístky jsou v předprodeji u p. F. Pancnera v Berwynu, u Kapešů v "Ridgeland Restaurant" a u členů klubu Domov.

"LYRA"

nejstarší česko-americký pěvecký mužský sbor v USA

pořádá

v neděli dne 2. května 1976

ve 3 hod. odpol.

ve dvoraně Sokola TÁBOR

na 16. ul. a Clarence Ave. v Berwynu, Ill.

SVŮJ VÝROČNÍ

KONCERT

za účasti známé koncertní zpěvačky Consuelo LOPEZ-ŠROUBEK

a pod taktovkou dlouholetého zasloužilého sbormistra Františka KUBINY

Dr. Josef Benáček:

PROČ NEDOŠLO K REFORMĚ KONKLÁVE?

Když byla 1. října minulého roku uveřejněna apoštolská konstituce "Romano Pontifici eligendo", v níž Pavel VI. v 7 obsáhlých kapitolách stanovil směrnice pro volbu příštího papeže, napsaly francouzské noviny "Le Monde" v komentáři, že výnos není zajímavý pro to, co říká, ale pro to, co neříká, o čem nemluví. Očekávala se totiž nějaká pronikavá nebo aspoň značná reforma konkláve, avšak Pavel VI. ponechal tradiční způsob volby papeže, až na několik vedlejších úprav beze změny. Zůstává i nadále v platnosti rozhodnutí papeže Mikuláše III. z roku 1059 a potvrzené třetím Lateránským koncilem roku 1179, že papeže volí sbor kardinálů. Tato téměř tisíciletá tradice má dnes dvě omezení: první, že z účasti na konkláve a tedy na papežské volbě jsou vyloučeni kardinálové, kteří dosáhli 80ti let; a druhé, že kardinálů v konkláve nesmí být víc než 120. Poznámka pařížských novin, že rozhodnutí Pavla VI. je zajímavější tím, co neříká, narážela na domněnky a návrhy, které byly v posledních letech vysloveny a diskutovány a k nimž dal podnět sám Svatý Otec.

O reformě konkláve se zmínil po prvé asi před dvanácti roky teolog Karel Rahner: navrhoval, aby do volebního sboru byli vedle kardinálů přibráni také biskupové. Po koncilu se k této myšlence vrátil belgický kardinál Suenens a turinský kardinál Pellegrino: zdálo se jim, že biskupský synod – tato nová pokoncilní instituce — by mohla časem nahradit při papežské volbě kardinálský sbor. "Ze synodu by mohla vyrůst nová struktura konkláve," řekl kardinál Pellegrino a zdůvodnil tu myšlenku takto: "z teologického hlediska jsou opravdovými nositeli řízení církve papež a biskupové. Kardinálové jsou jen církevním, lidským zřízením, a mohli by jednou zaniknout. Biskupský úřad však v církvi nezanikne". A kradinál Suenens navrhoval konkrétně, aby právo volit papeže bylo dáno biskupskému synodu, který by čítal 150 biskupů z celého světa.

Sám Pavel VI. vyslovil v konsistoři 5. března roku 1973 otázku, zdali by nebylo záhodno, aby se papežské volby zúčastnili, kromě kardinálů, i zástupci světového episkopátu, zvolení na biskupský synod; a zda by volební sbor neměl být doplněn také patriarchy východních církví. Papež tehdy mluvil jen hypoteticky, jako o možnosti, o níž by se mohlo nebo mělo uvažovat; to však stačilo, aby dohady o reformě konkláve dostaly nový podnět a aby nedočkavost vzrůstala.

Východní patriarchové reagovali na slova Pavla VI. negativně: přímo nebo nepřímo dali vědět, že na účasti na konkláve nemají zájem. Zůstávala však otevřená otázka účasti biskupů a ta závisela na rozhodnutí papeže. Bude mít papež odvahu prolomit tradici mnoha staletí a otevřít biskupům přístup do konkláve? S takovou otázkou byly očekávání nové směrnice o volbě papeže.

Návrh se zdál svůdný a okamžik vhodný. Což si nepřál vatikánský koncil, aby i ve viditelných strukturách církve vyniknul zřetelněji původní evangelní plán a aby se proto, pokud je to možno, odbouraly lidské nadstavby, které jej zaclánějí? A k podstatné struktuře církve patří biskupský sbor s papežem, ne však kardinálové. I okamžik se zdál vhodný: v období dalekosáhlých reforem v životě církve by nikoho nepřekvapilo, kdyby se k nim připojila i reforma konkláve.

Výnos Pavla VI. učinil domněnkám a dohadům konec: až na několik druhořadých změn zůstává všechno při starém: volba nového papeže je vyhrazena kardinálům, jak to zdůrazňuje apoštolská konstituce. Novináři mohli být — a jistě byli — zklamáni, protože je zajímá především to, co je nové, čím mohou čtenáře překvapit. Nás však výnos zajímá právě proto, že ničím novým nepřekvapil. Proč nebyla struktura konkláve změněna? Proč byla přejata a potvrzena dřívější praxe? Bylo by pošetilé domnívat se, že se to stalo z nedostatku odvahy: text apoštolské konstituce je výsledkem dlouhých úvah a rozhodnutí se opírá o dobře zvážené důvody, i když v konstituci nejsou výslovně uvedeny. Pokusme se je vystopovat a pochopit.

Všechny úvahy o papežském úřadu v církvi, včetně otázky o volbě papeže, musejí vycházet z neotřesitelného předpokladu, že papež, viditelná hlava církve, je zároveň římským biskupem. A máme-li se vyjadřovat s teologickou přesností, nestačí říci: papež je také římským biskupem; naopak, je pastýřem celé církve právě proto, že je biskupem římské církve, římské diecéze. Všechny ostatní tituly mu přísluší jen proto, že je nástupcem svatého Petra v řízení církve, která je v Římě. I při otázce papežské volby je tedy třeba mít na zřeteli toto: jaké právní ustanovení o volbě papeže ukazuje a zaručuje jasněji, že papež je především biskupem římské diecéze? Na tuto otázku dává konstituce Pavla VI. odpověď, že není důvodu, proč by se měla opustit praxe, podle níž volba papeže přísluší kardinálskému sboru, to jest zástupcům, představitelům římského kléru. Kardinálská hodnost je totiž vázána na římskou církev — každý kardinál má v Římě, v jednom z římských kostelů, tak zvaný titul — i když má tento vztah dnes jen právní význam.

Návrh, aby se právo papežské volby přeneslo z kardinálů na biskupy, se zdá svůdný; a zdá se též, že odpovídá výrazněji obrazu Církve druhého vatikánského koncilu. Zamyslíme-li se však pozorněji nad tím, kam tento návrh vede, narazíme na obtíž, která náš počáteční souhlas zviklá a brzdí.

Kdyby papeže volili zástupci episkopátů všech světadílů a biskupských konferencí celého světa, budilo by to dojem, že papež je jakýmsi předsedou či presidentem světové federace církví jednotlivých států a kontinentů, a že Církev se podobá organizaci spojených národů v náboženském šatě či vydání. A tak, jako spojené národy mají své sídlo a centrální úřady ve skleněném paláci v New Yorku, tak má náboženský organismus katolické církve své centrum v Římě, ve Vatikáně; její hlava, či president, má sice daleko větší pravomoc než sekretář organizase spojených národů, co se však týká způsobu volby, nebyl by rozdíl tak veliký.

Tím by se však papežský úřad a vůbec celá struktura církve dostaly do nebezpečné blízkosti civilní společnosti, politické organizace; těžko by se pak překonával dojem, že struktura církve je pouze obdobou, analogií nadstátní politické organizace na náboženské rovině: jakási náboženská nadstavba organizace spojených národů. Nevystavila by se tak církev nebezpečí, že bude považována za náboženský obtisk politické mezinárodní organizace, a že se tak jinými dveřmi vrátí do poddanství, z něhož se snaží vyprostit: do toho, čemu se říká dnes "konstantinská éra"? Rozpaky jsou skutečně vážné a nebezpečí tím větší, čím je subtilnější. Jak vidíme, jde v podstatě o to, kde má církev hledat modely pro svou viditelnou strukturu a pro organizaci svých institucí: má je hledat v politické struktuře společnosti nebo v evangeliu? Jistě, nikdo netvrdí, že církev žije ve vzduchoprázdném prostoru a že není ovlivňována dějinami: to jest hospodářským, politickým a kulturním vývojem lidské společnosti. Avšak právě proto, že je do tohoto vývoje zapojena, musí se církev bránit, aby s ním nesplynula úplně a neztratila tak svou identitu. Jejím orientačním bodem zůstává věrnost evangeliu.

BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

..... *Svému čestnému předsedovi* .....

dp. Václavu Michalíčkovi, O.S.B.

řediteli bývalé tiskárny českých benediktinů,
dlouholetému obětavci tiskového apoštolátu

u příležitosti jeho 82. narozenin

vyprošujeme do dalších let jeho plodného
kněžského života .....

hojnost zdraví, potřebné trpělivosti a Božího požehnání.

Jsme mu vděčni
za všechno jeho přátelské pochopení životních
těžkostí nás exulantů
a děkujeme mu
za jeho dobrotu srdce,
příkladnou lásku k naší porobené rodné vlasti
a za utvrzování nás v naději
o konečném vítězství Pravdy Páně
nad lží, nenávistí a nesvobodou.

Z upřímné vděčnosti členové chicagského "Velehradu".

BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM

—1894— 82 —1976—

26. DUBEN

Dobře jest tu ještě s námi,
dokud Vy jste mezi námi,
Bůh Vás nám zachovej!

Našemu neúnavnému a trvělivému knězi a Otci

dp. Václavu Michalíčkovi, O.S.B.

řeholnímu i kněžskému jubiláru
z opatství sv. Prokopa v Lisle, Ill.,

upřímně vyprošujeme a z celého srdce
přejeme hojnost zdraví, nebeské ochrany
a Božího požehnání
do dalších let plodné práce
pro Boha, církev a národ.

Zaměstnanci Hlasu NÁRODA

YOUR ATTIC AND BASEMENT MAY HAVE VALUABLE JUNK (Antique)! Make Your Spring Cleaning Profitable
CALL RUSS & BOB
The Wholesale Wholesalers
At 262-2630 after 6 p.m.
LEAVE MESSAGE.

MUŽSKÉ POLOBOTKY z Č. S. R. široké, pohodlné
cena $17.98

Též papuče, pantofle a pracovní boty
MACH Shoe Dep.
3720 West 26th Str.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription. Our double-check system guarantees accuracy.
THE REXALL DRUG STORE
RIEDL'S PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

JOHN T. CHRASTKA MEMORIAL CHAPELS
Since 1909
6301 W. CERMAK RD. BERWYN, ILL.
Wayne Trojnar *Antonin Gavenda*
242-2990; 788-8240; 652-1023

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování)

Hodná matka však především pečovala o duše svých hochů a sytila je chlebem nauky nebeské. Neuměla psáti ani čísti, ale uměla katechismus a bibli a dobře znala život Krista Pána. Co uměla a věděla, tomu trpělivě učila i své hochy. Proč neposílala Marketa, obtížená tolika starostmi o chléb, své hochy na katechismus k faráři do Castelnuova? Tam se vyučovalo katechismu jenom v postě a potom, pět kilometrů tam a zpět domů denní cesty bylo pro malé kluky přece trochu mnoho. Marketa vyučovala své chlapce náboženství sama. Každou neděli a svátek vedla pak děti do kostela do Murialda; bylo tam mnohem blíže než do kostela farního. Tam byly děti na mši svaté a na kázání, pan kaplan jim vyložil i trochu katechismus, vyzkoušel je a doplnil, co jim z mateřské výuky snad ještě scházelo. Časná křesťanská výchova mateřská, doplňovaná slovem Božím v kostele, vysvětluje nám mnoho ze zajmavého dětství Boskova. Když měly jít děti do kostela, matka je hezky umyla, učesala, připevnila jim podle tehdejšího zvyku na dlouhé kučeravé vlasy stužku, nastrojila je do svátečních šatů, že se na chlapce bylo radost podívat. Lidé je nazývali andílky. Marketa nečinila tak z marnivosti, nýbrž z vyššího důvodu: "Děti," říkávala, "vite, proč vás strojím? Je neděle, den Páně, den křesťanovy radosti; chci, abyste svou radose z neděle ukázali šatem i navenek; a potom, aby vám krásné šaty připomínaly i krásu vašich dušiček. Co by vám prospěly pěkné šaty, kdyby duše byly hříchem pošpiněné? Stůjte vždy o chválu Boží, nikoli o chválu lidskou, která budí jen ctižádost a pýchu. A Pán Bůh nemůže ctižádostivých a pyšných ani vystát, trestá je. Lidé vás nazývají andílky. Buďte vždy nevinní jako andělé, buďte jak andělé, zvláště v kostele, pěkně klečte, neohlížejte se, nešeptejte, modlete se s rukama slušně sepjatýma. Kristus Pán se na vás bude ze svatostánku dívat, bude s vámi spokojen a požehná vám."

Nejslibnější štěp zničí někdy housenky a nejlepší výchovu často podrývá špatná společnost. V malé osadě Becchi nebylo sice mnoho špatných kluků, ale nějaká prašivá ovce, schopná, aby nakazila jiné, vyskytne se všude; byla i v Becchi. Marketa znala dobře a pozorovala mravy i nemravy všech kluků v jejich dědince.

"Maminko, smíme si jít hrát s tím a tím? Volají nás." — "Ano, děti, běžte."

A chlapci radostně vyběhli na prostranství před chalupou.

Jindy se však na stejnou prosbu dětí ozvalo matčino rozhodné "ne". A nikdo by nebyl dětí Boskových dostal přes práh chaloupky.

Marketa byla ženou velmi pracovitou a chtěla, aby i její hoši rádi a svědomitě pracovali. V Boskově chaloupce nesměl nikdo zahálet. Jeník měl čtyři roky a již cupoval konopí, později se staršími bratříčky pomáhal v nejrůznějších pracích domácích, podle sil a schopnosti, štípal dříví, čerpal vodu, plel zeleninu, zametal ve světnici, hrabal mrvu z chléva, česal ovoce, chodil do lesa na roští, rozvěšoval kukuřičné klasy na bidlech pod střechou, vodil kravky na pastvu, a kdovíco ještě. U Bosků se pilně pracovalo.

Nejen k práci, nýbrž i k přísnému sebezáporu naváděla výtečná matka své hochy. V Boskově chaloupce se vstávalo časně ráno před východem slunce v zimě i létě. Hoši se nikdy nesměli zbytečně v lůžku povalovat. "Za minuty, které zbytečnému spánku utrveme," říkávala Marketa, "můžeme si získat velmi mnoho zásluh pro věčnost." Lůžkem hochů bývalo tvrdý slamník, vycpaný kukuřicovým listím. Ani o prázdninách, když si student Jeník donesl ze semináře žíněnku, nesměl na ní spávat, musil ji uschovat. Maminka mu říkala: "Je lépe, když si navykneš spávat trochu nepohodlně, na pohodlí se zvyká velmi snadno. Ty však nevíš, jakou budoucnost ti Boží Prozřetelnost uchystala, zvykej jen sebezáporu." Snídani u Bosků bývalo velmi prosté. Nikdy nesnídali kávu, nikdy nedostali nic k chlebu; kousek chleba a dost. Zdá se, že výchova byla příliš přísná, spartánská, ale uvidíme, jak v pozdějším životě sv. Janu Boskovi prospěla. Hoši poslouchali maminku ve všem na slovo. Ve čtvrtek chodívala maminka do Castelnuova s trhem. Před odchodem vykázala každému hochu práci. Vrátivši se po poledni, postavila košík, přívětivě se usmála a volala: "Toníku, Josefe a Jeníku, pojďte klást počet ze své práce! Udělali jste vše a dobře?" A chlapci se radostně chlubili, že vykonali vše, co jim maminka uložila. Pak teprve otevřela matka košík a podělila chlapce nějakou lahůdkou z města, jsouc všecka šťastna a hrda, že má poslušné chlapce.

Marketa byla chudobná, ale pracovitostí a spořivostí si vydělala tolik, že mohla i rozdávat. Když u některých sousedů něco scházelo, každý klepal na dveře Marketiny. Chodili si tam vypůjčit trochu mouky, oleje, kukuřice na polentu, chleba a jiné věci. Někdy vypůjčené věci oplatili, často neoplatili, a přišli vypůjčit po druhé, vymlouvajíce se na bídu. Marketa se usmála, půjčila a řekla: "Na to, co jsem vám půjčila minulý týden, nemyslete, oplatíte mi teprve tuto půjčku." Její dům byl daleko široko znám jako dům, kde je každý vítán. V těch dobách se krajem potloukalo plno žebráků, podomních cestujících, v lesích okolo Becchi se skrývalo plno vojenských zběhů, a také dost opravdových banditů. Jakmile se setmělo, přicházeli tito lidé a klepali na dveře Marketiny; věděli, že je nevyžene. Dostali trochu polévky, nasytili se polentou a vyspali se v kůlně na slámě. Dost často hrozívala Marketiným nocležníkům smůla. V patách za nimi klepali na dveře Marketiny četníci. Nocležníkům se někdy podařilo včas jinými dveřmi prchnout do lesa, jindy trnuli strachy, skrytí někde ve chlévě, naslouchajíce, jak četníci o nich právě mluví. Nikdy však nebylo v chaloupce Marketině porušeno zvykem a dobročinností nabyté útočistné právo. Marketa přivítala četníky, pozvala je laskavě dovnitř, nabídla židli, podala sklenku vína, politovala je, že jsou zmoklí a zkřehlí, zatopila v kamnech, aby se ohřáli, a zatím hledaní nocležníci uprchli nebo se lépe schovali. Četníci dobře věděli, že chaloupka Marketina hostívá ráda i jejich hladové klienty, a nikdy Markety nevyšetřovali, nikdy u ní nikoho nenašli. Marketa byla v Becchi hledanou ošetřovatelkou nemocných a těšitelkou umírajících. Jeník chodíval s ní k nemocným, donášíval léčivé byliny, chodil s posilkami, bděl často s matkou u lůžka nemocných a tak se naučil soucitu a obětavé lásce k trpícím.

Marketa vychovávala své hochy k ctnostnému životu nejprve vlastním příkladem a pak více jemnými, důslednými způsoby, než zdůrazňováním mateřské autority. Uměla chodit střední cestou mezi kaprálskou přísností, nepřístupností, bitím a pochybenou blahovůlí, která by ráda vychovávala jen pochlebováním, laskáním a prošením. V rodině Boskově neznali přenežného laskání, ani tam nebylo slýchat rozčileného křiku. Svým klidem, dobrou náladou, ovládáním sebe, opravdovou přívětivostí vítězilo v srdcích ditek vychovateliské umění matčino. Nikdy jich netloukla, ale nikdy nic neprominula. Pohrozila, ale odpustila, spatřivši první stopu polepšení. Zavírala oči nad titěrnými klukovinami, tak závažnými v očích některých moderních rodičů, ale velmi pozorně bděla nad špatnými sklony svých dítek a přímila v nich zavčas, co se nachylovalo k zlému. Uměla se smát veselým klukovinám svých hochů, ale nedovolila jim vzdorů a vrtochů. Uměla se učinit milovanou a ctěnou. Chlapci se nebáli maminky, ale báli se všeho, čím by se mohli mamince nelíbit.

Nebylo dost snadné vychovávat tři synky, z nichž každý byl jiné povahy.

Nejstarší byl Toník, syn z prvního manželství Boskova. Když mu bylo devět let, stala se mu Marketa druhou matkou. Byl velmi prudký, rvavý, žárlivý, nebylo v něm ani stopy po nějaké jemnosti, zakládal si na svém věku a na síle svých svalů. Sám se naučil číst a psát, ale nedá se ani vypovědět, jak velice pohrdal vším, k čemu nebylo třeba ruční práce a námahy tělesné. Kdo nepracoval rukama, platil u něho za lenocha. Chvilky nevrlosti střídaly se u něho s chvilkami dobrosrdečnosti.

Josef byl hoch přívětivý, klidný, velmi spořivý a vynalézavý. Uměl všeho využitkovat, ve všem si snadno poradil. Kdyby nebyl zůstal zemědělcem doma, mohl se stát výtečným obchodníkem.

Jeník byl povahy ohnivé, ke všemu hned odhodlané. Byl inteligentního vzezření, vážný, málo mluvil, všechno však bedlivě pozoroval. V jeho okrouhlé, dost velké hlavě se skrývala pod kučeravými vlasy neobyčejná energie a napodobovací talent. Byl hoch srdečný, měl vrozený smysl pro povinnost. Jeho stále tvořivá obrazotvornost pracovala v jeho hlavě od dětství, osnujíc napřed dětské zábavy, potom sny a později velkolepé plány apoštolátní.

Josef a Jan se snášeli spolu dobře, ale Antonín často rušil domácí klid a pokoj. Jsa starší, rád poroučel, a bratři nejednou pocitili sílu Antoninových pěstí. Zvláště Jeníkovi ztrpčoval Antonín velice krásná dětská léta. Záviděl mu, bránil mu ve studiích, třebas Prozřetelnost Boží četnými podivuhodnými způsoby Jeníka volala na jiné cesty. Žárlivý a závistivý Antonín si často vyléval zlost na svých mladších sourozencích. Nejednou musila Marketa chránit Josefa a Jeníka před pěstmi Antoninovými nebo je těšit, když je Antonín zbil. V takových chvílích, když viděla, jak nevlastní synek bije a trýzní její vlastní děti, prodělávala opravdové zkoušky trpělivosti a sebekázně. Antoninovi se nemstila, ale pokořovala jej svým mistrným způsobem. Kteréhosi večera, právě po výstupu Antoninově s mladšími bratry, poklekla celá rodina k večerní modlitbě. Modlili se hlasitě. Jakmile přišli k páté prosbě Otčenáše, odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům, ozvala se Marketa rychle: "Toníku, ty nyní mlč, těchto slov nesmíš říkat!" — "A proč? Však jsou v Otčenáši!" — "Nechť jsou, ty jich říkat nesmíš!" — "A tak co mám říkat?" — "Říkej si, co chceš, jen těchto slov neříkej, protože nechceš odpustit svým bratříčkům a jsi k nim nedobrý!" — "Ale, maminko, odpusťte mi, pochybil jsem, uznávám, nehněvejte se," žebronil pak Antonín.

Jindy se Toník tak dopálil, že pohrozil pěstí i matce a zasyčel: "Vy, macecho, kdybych se nezdržel . . ."

(Pokračování)

NÁPRAVA ZLA

(Pokračování ze str. 7.)

Samo podobenství zdůrazňuje dar Boží milosti, která doplní všechno to, co chybělo v práci. Ale myslím, že jsme v duchu všichni přece jenom nakloněni k tomu, abychom reptali, jako ti pracovníci od samého rána. Jakou hodnotu má a jakou odměnu zaslouží život, který byl dobrý jen v poslední malé etapě?

V tomto závěru nás na první pohled utvrzují i životopisy svatých. Mezi světci jsou, zhruba řečeno, dva typy: ti, kteří si zachovali dobrotu, čistotu a ctnost od prvního mládí, a pak druzí, kteří se obrátili v jednom okamžiku osvícení. Můžeme vedle postavit sv. Aloise a sv. Augustina. Jisté je, že sv. Augustin stále oplakává svá mladá léta jako ztracená a děkuje Bohu, že mohl alespoň v dospělém věku poznat dobro: "Pozdě jsem si Tě zamiloval, věčná Lásko!"

A přece toto zdání ztraceného mládí klame. Něco docela jiného je pouhé psychologické obrácení k novému životu a něco jiného je síla křesťanského pokání, které je Kristem povýšeno k svátosti. Těžko vyjádřit jeho sílu slovy. Ale nejlépe bychom to řekli asi tak, že dává cenu i zpětně, že zhodnotí i to, co bylo, lidsky řečeno, ztracené. Světci sice pláčí nad životem ztraceným v hříchu, ale současně pevně věří v účinnost svých slz, které omývají Boží obraz v duši, který tam byl od počátku a zlem se pošpinil.

Kazatelé si pomáhají při vysvětlení tohoto tajemství jiným příkladem. Mluví o malíři, kterému se na plátno rozlilo kus černě. Mohl by tu část plátna odstřihnout a udělat obraz menší. To by odpovídalo v životě psychologickému obrácení, změně k dobrému. Schopný mistr si však dovede pomoci jinak. Koncipuje obraz jinak, tak, aby k němu patřila i ta černá barva, ale zůstal celý. Jisté je, že jsou sv. Alois a sv. Augustin dva různé obrazy Boží, ale oba jsou celé a dokonalé. V jednom vidíme lépe sílu Boží čistoty, ve druhém lépe vysvítá Boží milosrdenství.

Není pochyby o tom, že tato "zpětná síla" křesťanského pokání přesahuje lidské možnosti. Sv. Augustin, který o tom často přemýšlí, nás ujišťuje, že je to něco daleko víc než stvoření světa, že odpuštění, smytí hříchu je skutečně mistrovské dílo umělce Boha.

Dogmatická teologie spojuje sílu křesťanského pokání s tajemstvím vzkříšení. Apoštolé dostali moc odpouštět hříchy až od Zmrtvýchvstalého (sr. Jan 20, 23). Kristovo vzkříšení totiž dalo moc jeho kříži, jeho vítězstvím se stala očistnou jeho smrt. Tato síla se dodnes projevuje ve křtu vodou, který je obraz smrti a vzkříšení, ale i ve "křtu slz", jak nazývají pokání. Dnešnímu člověku to slovo zní často smutně a ponuře, protože si neuvědomuje obrovskou tvořivou sílu, která v něm je skryta.

VOICE OF THE NATION

Joseph Cada

CZECH-AMERICAN CATHOLICS

Part II

THE SONS BUILD ON THE FOUNDATIONS OF THE FATHERS

Czech-American Catholics after 1890

(Continued from last issue)

The urge to bring priestly ministrations to the growing masses, who in a far-away land were spiritually impoverished, became a strong factor of compulsion after 1890. Its effect was recorded in Bohemia's seminaries which recognized the need of preparing young men for America and in the greater understanding of the situation on the part of the Czech and Austrian hierarchy.

A decade before the turn of the century, Czech-Americans, themselves, had reached a point when they were able to educate their second generation to the high office of priesthood. Bohemian-American seminarians came largely from the homes of the lower middle classes which no longer needed the assistance of gainfully employed children. Talented youths were also maintained in the seminaries as an act of charity on the part of affluent Bohemians. Finally, monastic establishments provided opportunities to indigent but gifted boys to enter the priesthood. Before 1900 the Czechs in the States enjoyed the ministrations of sixty-nine and by 1920 of one-hundred fifty-two Czech speaking priests. Of the religious Orders which undertook the task of educating young men for the priestly office the Benedictines, Jesuits, and Redemptorists were respectively the most prominent.

Among the early American schools for the education of Czech speaking clergy the foremost were Saint Francis Seminary in metropolitan Milwaukee, Saint Vincent at Latrobe, Pa., Saint John at Collegeville, Minn., Saint Joseph at Victoria, Texas, Saint Mary in Baltimore and Saint Mary in Cleveland. Before 1900 Saint Francis educated thirteen Czech priests. The first graduate was Father Francis Tichý in 1874 and then its most illustrious Father Joseph Koudelka, later the Bishop of Superior, Wis., ordained in 1875. In the course of seventy-six years, from 1874 to 1950, Saint Francis prepared thirty-eight priests for Bohemian parishes. Saint Vincent, a Benedictine foundation, affected Czech-American Catholicism in the manner of a pebble dropped into a pool of water, whose waves continue to extend their force in concentric circles. It prepared for the priesthood four Czech speaking monks and at the suggestion of its abbot Wimmer sent them to Chicago in 1885 to establish the priory of Saint Procopius. In 1894 the priory was elevated to the rank of an abbey. Under the auspices of the Bohemian Benedictine Order and through its eventual establishment of a college and seminary one-hundred-ten Czechs and Slovaks to 1950 were ordained to minister spiritually to the Czech people of America. Six of the Fathers who formed the nucleus of the Procopian community were educated at Saint Vincent in the 1870's and 1880's. Two of them, Fathers John Nepomucene Jaeger and Valentine Kohlbeck, became abbots of the thriving monastery in 1894 and 1924 respectively. Lacking a seminary of their own, members of Saint Procopius monastery, and secular clergy of the Midwest as well, received training at Minnesota's Saint John the Baptist and Saint Benedict's Atchinson, Kansas. Together the two institutions gave the Bohemians ten priests from 1873 to 1913. Saint Joseph, La. educated two early Texas pastors in the 1890's, and for the Bohemian group living in the East, Saint Mary's at Baltimore and Saint Mary's at Cleveland provided nine clergy before 1900. The Redemptorists, who assumed care of Bohemian parishes in New York and Baltimore, transferred older clergy to them, one being a former Bohemian provincial of the Order. The Redemptorists contributed to the roster of clergy, prepared for Bohemian America specifically, after 1900.

The growth of Czech-American priesthood to 1950 was almost commensurate with the demand for existing parishes. The total number of Czech clergy for each ten years from 1900 to 1950, according to the register in the almanacs "Katolik" and "Hlas", was the following. In 1900 there were of the secular and regular priests serving Czech parishes 102; in 1910 243; in 1920 260; in 1930 317; in 1940 390; and in 1950 423. To these numbers during the course of the half century the Benedictine Order contributed eighty-six, the Redemptorists twenty-two, the Jesuits twenty-one, and the Franciscans and other orders twenty. An over supply, however, which would have been desirable for missionary activity among Czech-Americans, always remained inadequate. Still too many among recent aliens lost their faith for one reason or another and the older settlers who had fallen away returned in extremely rare cases. The American born generations, as a rule, followed the spiritual pattern of the elders. Only here and there by intermarriage with the Poles and Irish, among whom the Faith remained strong, some of the second and third generations became members of the Church.

Institutionally, the one-time spiritually impoverished Czechs could show a successful growth. In 1890 they had only twenty city and forty-three country Czech parishes and missions. After the wave of their immigration had reached its crest in 1914, the Czech could boast of one-hundred-twenty rural "national" churches and missions and thirty strong urban parishes, scattered throughout the United States. Apart from this they also helped to build and support establishments with non-Czech Catholics to the number of one hundred-thirty parishes, mostly located in the West and Midwest. In 1950 there were on record one hundred thirty-seven Czech rural and thirty six urban churches. The ethnically mixed parishes grew to two hundred-forty for rural and seven for city areas.

In Bohemia elementary education was allied with religious training. Once or twice weekly the village school was visited by the local pastor or his curate who gave religious instruction. In towns and cities much the same pattern was followed. When, consequently, the Czech-American was ready to send his sons and daughters to school, it was logical that he should think of their education also in terms of religion. Since the public school by law could not offer any formal spiritual training, a private parochial school remained the only solution for his problem. In insisting on the establishment of church guided education, the Bohemian was of one mind with his German-American co-religionist, and both in turn differed from that not too small portion of the Irish-American group which chose not to stress the matter of the parochial school.

The building of the school tested the mettle of each parish and revealed the depth of its spirituality. Like the church the school was a community venture. It became a parish investment for the future both religiously and ethnically. It was considered the promoter and conservator of the values which the immigrant brought with him from the old world and which he thought worth perpetuating in the new. It served a cultural and social need. In the almost purely Czech community of the 1890's and 1900's command of Bohemian was indispensible for social and business relations. Church services were conducted in Bohemian well into the 1930's. In rural parishes American born brides and grooms of Czech antecedents still took their nuptial vows in Czech and parish priest frequently discouraged courtship between a Czech and one of another nationality, according to Monsignor Klein of Brainard, Nebraska.

In some instances the school was built before the church, and functioned as the nucleus of a future parish. Such was the case in Duncan, Iowa, Hostyn, Texas, St. Wenceslaus in Milwaukee, and St. Ludmila in Cedar Rapids. At St. Ludmila the Sisters of Notre Dame from Bohemia opened a school in their convent, a converted old farm house. The convent chapel temporarily served as a place of worship until a regular parish church was built in 1926. A vital reason for erecting the school first was often the fear that Catholic parents, anxious that their children learn Czech, might send them to the language schools maintained by the freethinkers in all larger American cities. In their concern over and active participation of their children's education, the Bohemian parents antedated that interest which contemporary parents manifest through various parent-teacher associations. The school became something very intimate in the life of the Bohemian Catholic family. It bound the parent and child together. Children's recitals, dramatic performances, or graduations were matters of concern to the entire parish. They served as agents in closing the cultural gap between the old and the young generations.

In spite of the financial burden which the building and maintenance of the school imposed, the schools constituted a moral responsibility which Catholics in America had to meet. The legislation of the Third Plenary Council of Baltimore in 1884 made parents responsible for Catholic education wherever this was possible. It decreed that parochial schools are to be erected and charged each bishop with the duty to carry out the order.

Pokračování

General John Slezák "80"

On Saturday, April 10, 1976, at the close of the annual conventtion of the Czechoslovak National Council of America, this organization tendered a Testimonial dinner in Old Prague, Cicero, Ill., in honor of U.S. Army General John Slezák on the occasion of his 80th birthday. Miss Vlasta Vraz - - in addition to many speakers who evaluated the outstanding accomplishments and achievements of General Slezák, speaking in Czech or Slovak languages — delivered the following English address:

* * *

General Slezák, Mrs. Slezák and Family — Friends:

It is a happy day for us. Rarely indeed do we have such a joyous occasion and reason for celebration. We are not only happy, but we are also very proud as we honor Gen. John Slezák. To the public at large Gen. Slezák serves as a symbol of American success in the world of business, industry and government.

Born in Slovakia when it was still a vassal country enslaved by Hungary, he came to the United States as a lad on the threshold of manhood and a new life. In the succeeding six decades he has crowded in several remarkable careers, anyone of which would have been noteworthy and complete in any man's lifetime: as engineer, business man, administrator, and advisor in high government posts. He started out as an Army enlisted man, became an Army officer on active duty, after many years of earnest work Assistant Secretary and lastly, Under Secretary of the Army; for the last twenty years, he is chairman of the Reserve Forcest Policy Board, which serves in an independent role as the principal adviser to the Secretary of Defense. Thus we see that John Slezák has served several presidents in very confidential posts; better said, he has always served his adopted country loyally and devotedly, not any political party, but the national cause.

Twice General Slezák was awarded the Legion of Merit and countless times he has been acclaimed and honored. Thus for his work in the Reserves he has his place in the famous Minutemen Hall of Fame — I quete — "for his patriotic service in war and peace, for his devotion to Reserve tradition

(Continued on Page 15)

WHEN MINNEHAHA FALLS INSPIRED DVOŘÁK

(Continued from last issue)

Although he yearned to return to Spillville, Josef Kovařík remained with Dvořák during his first eight months in New York, acting as his interpreter, music copyist, and general factotum and also serving on the conservatory staff. Reports differ about Dvořák's reaction to New York, but for the most part he evidently adjusted well to the big city. Frequently accompanied by his faithful secretary, the composer conquered his dislike for New York traffic enough to pursue some favorite pastimes. These included feeding pigeons in Central Park, watching railroad locomotives and elevated trains, and walking aboard ocean liners at the docks. "He knew to the day and hour what ships were arriving and departing," wrote a biographer, "and prided himself on being able to address his letters to Bohemia, stating exactly on which ship they would be carried."

Stefan, *Anton Dvořák*, 185-187 (quotes); Robertson, *Dvořák*, 79; Hughes, *Dvořák*, 157-159.

Dvořák disliked social life — even though he appreciated the desire of fellow Czechs and others to honor him — because it kept him up too late. So did conducting concerts. Born and raised in a small country town, he always preferred to go to bed early and to get up early for walks. He also grew chary of newspaper reporters, who grilled him on practically every subject and wrote some embarrassingly inaccurate stories about how Dvořák had come to America to show budding American composers how to write American music.

Vojan, *Antonín Dvořák*, 12; Robertson, *Dvořák*, 7b.

The composer apparently did a good job of teaching at the National Conservatory. One of his colleagues there — James T. Huneker — later wrote about "old Borax" (as he was affectionately called): "He scared me with his fierce Slavonic eyes and yet he was as mild-mannered a musical pirate as ever scuttled a pupil's counterpoint." One of his pupils, Negro musician Harry T. Burleigh, enhanced Dvořák's interest in Negro music by singing spirituals to him. This influence is easy to detect in the famed largo and other portions of the **New World Symphony**, which Dvořák composed in New York and substantially completed by May 24, 1893.

Robertson, *Dvořák*, 109 (quotes); Jirák, *Antonín Dvořák*, 20; Stefan, *Anton Dvořák*, 201.

* * *

MEANWHILE, Dvořák missed his four children back in Bohemia. When the question of a summer vacation came up, Kovařík suggested that Dvořák send for the youngsters and take the whole family to Spillville. Playing the role of a one-man chamber of commerce, Kovařík pointed out that Dvořák would be able to converse in his native tongue with practically all of Spillville's three hundred people. He could relax in a rural atmosphere, play Czech card games, and quaff his favorite Bohemian beer. Dvořák at last became "sold" on the idea, but not before he got Kovařík to draw a map of Spillville and indicate on it the location of houses and what each person did for a living.

The four Dvořák children, summoned by their father, crossed the Atlantic as charges of a sister of Mrs. Dvořák and a nursemaid. They arrived in New York on May 31, and five days later the Dvořák party of eleven, including Kovařík, detrained at Calmar, Iowa, the nearest station, for a short ride to Spillville. There the Dvořáks rented a two-story brick house that stands as a Dvořák museum.

Hazel Gertrude Kinscella, "Dvorak and Spillville, Forty Years After," in *Musical America*, 53:4 (March 25, 1933). Based largely on an interview with Jan Kovařík in New Prague, this is the best account of Dvořák in Iowa. See also Ramona Evans, "Dvorak at Spillville," in *The Palimpsest*, 11:113-118 (March, 1930); Downes, in *New York Times*, June 25, 1950; Miss Kovařík to Davis, February 11, 1965.

Dvořák was at once delighted with Spillville and became a popular figure in town. He soon was playing the organ for Masses at St. Wenceslaus, chatting in Czech with the residents, and strolling along the Turkey River. He also walked around the countryside to listen to birds and "the wind in the prairie grasses."

Homer Croy, *Corn Country*, 160 (quote) (New York, 1947); Kinscella, in *Musical America*, 53:49.

St. Paul violinist John F. Bilý, who has played at the Minnesota State Fair for twenty-six years, was a boy of twelve and living on a farm a half mile from Spillville when Dvořák was there. A nephew and pupil of Jan Kovařík (and cousin of Josef), Bilý remembers going swimming in his farm creek with the two Dvořák boys, Antonín, ten, and Otakar, eight, and recalls seeing the composer on some of his bird-watching walks. The Spillville youngsters "were afraid of him with his wiry whiskers and sharp eyes." Bilý, who later lived with the Kovařík family in New Prague, Minnesota, has also said he never will forget how Dvořák opened up all the stops while playing the church organ. The boy was in a good spot to hear because he helped pump the organ on a few occasions when the composer practiced.

Interview with John F. Bilý in St. Paul, August 13, 1968.

The most important fact about Dvořák's Spillville stay was that he found it congenial for composing. During his Iowa vacation he wrote two well-regarded chamber works for strings — the **"American" Quartet in F Major**, opus 96, and the **Quintet in E Flat Major**, opus 97. Musicians detect a midwestern flavor in both, and the quintet has passages inspired by Indian dances the composer witnessed in Spillville. Dvořák could not wait for public performances of these compositions, so he enlisted members of the Kovařík family, including Jan and Josef, to join him in playing them in private for the first time. Neither composition is easy to sight-read. "We just had to swim through to the end as best we could," Josef Kovařík recalled.

— Hughes, *Dvořák*, 165-166 (quote), 167; Robertson, *Dvořák*, 208-211; Stefan, *Anton Dvořák*, 216-219; Kinscella, in *Musical America*, 53:4, 49.

Before finally leaving Spillville, Dvořák took two side trips in which thousands of midwestern Czechs apart from those in Iowa revealed their great esteem for the Bohemian composer and his music. One jaunt was to Chicago, where Dvořák conducted some of his own works in a concert at the Columbian Exposition on Czech Day, August 12, 1893. "There was a great ovation at the conclusion," wrote Josef Kovařík, who — inevitably — had accompanied the composer to Chicago. After the concert Dvořák went to his favorite Austrian restaurant at the fair and was greeted by a great crowd of people. Among them was a Moravian priest, the Reverend Jan Rynda, from the parish of St. Stanislaus in St. Paul. Father Rynda invited the composer to visit him in St. Paul, and Dvořák replied that he found it impossible to decline an invitation from a Moravian (Moravians had a reputation for geniality). Besides, he had always wanted to visit Minnehaha Falls.

Kovařík, in *Katolík: česko-americký kalendář*, 40:161-163. See also Stefan, *Anton Dvořák*, 220.

(To be concluded in next issue)

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski

CHICAGO, ILLINOIS 60623

277-8500

General John Slezák "80"

(Continued from Page 14)

and his advocacy as citizen and soldier of adequate national defense."

Recently, the President of the United States congratulated John Slezák by telegram from the White House: "My congratulations on receiving the General Milan Stefanik award, to be associated in this way with this distinguished general and courageous pioneer in aviation is to be paid the highest tribute as a public servant. Your own career has been in keeping with the lofty standards set by General Stefanik. You have brought credit to your country and to your proud Czechoslovak heritage. I welcome this opportunity to salute you and applaud your achievement. Gerald R. Ford."

And so I could go on and on, listing his many achievements in industry, engineering, administration, in the defense of the United States.

We are proud, of course, of the fact that he is a man of such great talent and distinction, but this — to us, is secondary to the fact that he is above all a wonderful human being. We are here today because we love you, General Slezák, for your human qualities, for your compassion, humility and understanding. You have always made us feel that you are one of us, sharing our hopes for a reborn independent Czechoslovakia, the historical home of Free Czechs and free Slovaks, living and working together in the cause of freedom and peace. You have been ever mindful of your family Czechoslovak tradition, your heritage. The ideals instilled in you as a lad growing up in Slovakia, your close ties with the Czechs, the dreams of your youth, have given you strength to do these many fine things and to remain true to your own self. You have never deviated from your path, as you saw it. And this, in our minds, is the greatest achievement of all. It is this for which we esteem and love you. May you and your family be blessed with years of peace and happiness together — and may the dream of a free Czechoslovakia, which we share with you — become a reality.

Father Charles Kouba Celebrates Silver Jubilee of Holy Priesthood

Father Charles Kouba, pastor of SS. Cyril & Methodius Church on So. Hermitage Ave., Chicago, will celebrate his Silver Jubilee of Holy Priesthood on Sunday, May 2, 1976, 3:00 p.m., at a concelebrated Mass at SS. Cyril and Methodius Church. Homilist will be Father Paul Marszalek.

After the Liturgy a reception will be held at the St. Mary Byzantine Hall, 50th and So. Seeley Ave., Chicago, where a large group of folks who have known Father Charles for many years will join in this happy occasion.

Father Charles is the son of Mr. and Mrs. Arthur P. Kouba, originally of Our Lady of Good Counsel parish. Father served his first Mass at his home parish, Our Lady of Good Counsel, 916 N. Western Ave., Chicago. Father's first appointment was at Mary Queen of Heaven, Cicero, Ill., where he served faithfully for two years. He also served at Our Lady of the Holy Mount, Cicero, Ill., 7 years; Our Lady of Good Counsel, Chicago, 2 years; Blessed Agnes Church, Chicago, 6½ years; St. Ann's Church in Chicago Heights, Illinois, for 2 years. Father is the pastor of SS. Cyril & Methodius for the past 5 years.

Father Charles also was the scribe for the Blessed Agnes and SS. Cyril & Methodius parishes and wrote a very interesting column weekly in the former Narod Supplement.

The Benedictine Fathers, the Fathers and personnel of the HLAS NARODA wish to join in with the many folks in wishing Father Kouba many more healthy and fruitful years in the vineyard of the Lord.

SK

Philadelphia Archbishop Strikes Eucharistic Gold Medal for Pope Paul VI

FRANKLIN CENTER, Pa. — On April 7, John Cardinal Krol, Archbishop of Philadelphia, struck a solid gold medal for Pope Paul VI. The medal commemorates the 41st International Eucharistic Congress (IEC) which meets in Philadelphia August 1-8.

In special ceremonies at The Franklin Mint, gold versions of the medal also were struck for presentation to President Ford; Cardinal Krol; and James Cardinal Knox, Papal Legate to the IEC.

"I am delighted to participate in these significant ceremonies," Cardinal Krol said. "His Holiness Pope Paul will have not only a most fitting symbol of the central theme of this year's Congress — Hungers of the Human Family — but also an enduring remembrance of this convocation."

Charles L. Andes, chairman of the board and chief executive officer of Franklin Mint Corporation, parent company of The Franklin Mint, said the company was honored to be associated with the IEC. Andes presented Cardinal Krol with his gold medal.

"It is especially meaningful that this international body of spiritual leaders will be meeting in the United States for the first time in half a century as a tribute to our nation's Bicentennial," Andes said. The humanistic theme of the Congress has deep significance for mankind everywhere."

IEC participants will devote special attention to eight basic hungers within the human family. These are the hungers for God; food; freedom and justice; love; truth; understanding; peace; and for Jesus, the Bread of Life. More than one million persons are expected to attend.

The IEC has appointed The Franklin Mint, the world's largest private mint, to strike its official medal representing the theme and spirit of the world assembly of clergy and laity. Medals will be minted in both sterling silver and bronze.

One side of the medal captures the central theme of the Congress — Hungers of the Human Family — in a sculptured design rich in spiritual symbolism.

The other side of the medal bears the recognized symbol of the 41st IEC — two stylized hands holding the Host, the real body of Christ, received in Holy Communion at Mass by Roman Catholics — and the motto for the Congress, Jesus, the Bread of Life.

Scholarship Fund Set in Memory of Judge & Mrs. Bicek at IBC

LISLE — A scholarship fund in memory of the late Hon. Frank H. and Sylvia Bicek has been established jointly by their daughter, Mrs. Clara Sefler of Berwyn, her son and daughter-in-law, Dr. & Mrs. George F. Sefler, and Illinois Benedictine College in Lisle.

The $10,000 endowed scholarship fund will provide financial aid to students in need and perpetuate the memory of Judge and Mrs. Bicek, whose lives were closely involved with the College and the Benedictines of St. Procopius Abbey.

The Biceks were long-time residents of Berwyn. Judge Bicek served for many years in the Cook County Circuit Court. He attended St. Procopius Academy as a member of the class of 1896, before the school was moved from Chicago to Lisle. St. Procopius Academy was the predecessor of what are now Illinois Benedictine College and Benet Academy.

Judge Bicek began his legal career as a law clerk in 1903 and began studies at Illinois College of Law (now DePaul University Law School) in 1904. He earned his law degree and was admitted to the Illinois Bar in 1907. He founded the Society of Czech lawyers in 1911, and was admitted to plead cases before the U.S. Supreme Court in 1916.

Governor Henry Horner appointed him a judge of the Cook County Circuit Court in 1933, and he was elected to his first term on the bench a few months later. Judge Bicek's colleagues that year elected him presiding judge of Juvenile Court, where he remained until 1948. During 15 years in Juvenile Court, he served with diligence and dedication. He was instrumental in the passing of Illinois legislation for better child care, and became president of the National Council of Juvenile Court Judges of America, which he helped found in 1937.

St. Procopius College recognized his achievements during its 50th anniversary celebration in 1937, awarding Judge Bicek the school's first honorary doctor of laws degree.

Judge Bicek became chief justice of the circuit court in 1943-44, served in the criminal courts from 1944 to 1946, and transferred to the civil court division in 1947, serving there until he retired from the bench in 1970.

He was also active in ethnic organizations as one of the founders of the National Alliance of Czech Catholics and treasurer of the Czechoslovak National Council of America, and was a parishioner at St. Mary of Celle church in Berwyn. He died in February, 1974, at the age of 85.

"Judge Bicek spent a long and distinguished career in the service of the judicial system in the Chicago area," said Rev. Daniel W. Kucera, IBC president, in announcing the scholarship fund. "We count him among the many men whom we are proud to call alumni of St. Procopius-Illinois Benedictine. It is an honor to join with the family of Frank and Sylvia Bicek to memorialize their names and the work of Judge Bicek with the area's young people, through this scholarship fund."

Christian Pilgrims in Israel Flocking to St. Peter's House Being Excavated on the Shore of the Sea of Galilee

Franciscan archeologists working on the shore of the Sea of Galilee at Capernaum, Israel, are excavating what they believe is the house of St. Peter.

The archeologists, who have been digging at the site, which had been the site of an ancient Byzantine church, have exposed eleven layers of construction beneath the edifice. They have found fish hooks and other signs of a poor fisherman's household of the time of Jesus on the lowest level.

Since the excavations began, many thousands of Christian pilgrims have visited the site and others were expected during the Easter holidays, according to the Israel Ministry of Tourism.

Some scholars believe that the house of Peter evolved from a simple home to a place of worship and that this place has always been venerated as the home of Christ's first disciple. They not that many churches in Rome developed in the very same fashion and that such a circumstance was common in the early days of Christianity.

The great reverence in which the site was held over the centuries is seen in the careful way the threshold stone, at the entrance of the house, has been preserved. Despite a number of additions to the original room, each builder took special care to protect this stone which has been mentioned in scripture.

In the Gospel of Mark there are remarkable evocations of the place, the day, and the time Jesus began his ministry in Galilee. Jesus's first day in Capernaum was spent at the house of Peter and Andrew near the lakeshore. That morning he visited Peter's mother-in-law at the house and cured her of a fever. In the evening, standing on the threshold of Peter's house, according to the Gospel of Mark, Jesus healed great numbers of sick people. From that day onward, the house of Peter became the house of Jesus.

According to Mark, Jesus went into the synagogue in Capernaum on the next sabbath day and began to teach. The Capernaum synagogue, which stands near the house of St. Peter, has been under excavation for the last seven years. Scholars believe that this synagogue, built in the 4th Century, was constructed over the site of the original synagogue in which Jesus taught.

At different levels of excavation around the house of St. Peter, archeologists have found more than 130 inscriptions in Greek, Latin, Aramaic and Estrangelo. The name of Jesus appears several times. One inscription in Estrangelo includes the Eucharist symbols and Christ's monogram. The name of Peter appears at least twice.

The first formal church was built on the site early in the 4th Century when Christianity, under the Edict of Milan in 313, became a recognized religion in the Roman Empire. The visit in 326 by Queen Helena resulted in the construction of a major basilica. The basilica, octagonally shaped as was the practice in early Christian times, survived until the Moslem Conquest in the 7th Century when it was destroyed.

Pilgrimages to Capernaum, according to the Ministry of Tourism, are usually combined with visits to the Mt. of Beatitudes and Tabgha, the site of the miracle of loaves and fishes at the Sea of Galilee just north of Tiberias.

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

TO OUR GOOD FRIENDS AND READERS

As "HLAS NÁRODA" is a different newspaper than KATOLÍK and NÁROD, which ceased publication last December, and is under a different administration, that we may publish the HLAS NÁRODA, we must have the means to do so. We kindly request our readers to send in their subscription early. It is $15.00 per year in U.S.A., $16.00 in Canada. Our every edition costs us a thousand dollars, even though we, the editors, labor without recompense. We would very much appreciate your recommending our newspaper to others and sending us their subscription.

Thank you and God bless you.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., editor.

Name .....

Address .....

City ..... State ..... Zip .....

Subscription $15.00 per year

Send to: HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, IL 60623